

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

Dziś w numerze:

Rachunek zysków i strat. — Duch prawa przed jego literą. — Testament poległych. — Addis Abbaba — stolica Abisynji. — PEŁNA TABEŁA WYGRANYCH. — KURJER FILMOWY.

Komisja budżetowa Sełmu

Polityka Ministerstwa Spraw Zagranicznych jest zgodna z interesami Rzplitej

WARSZAWA. (Pat.) W dn. 10 bm. odbyło się pierwsze po ferjach świątecznych posiedzenie komisji budżetowej Sejmu, na której przystąpiono do debaty nad preliminarzem budżetowym Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Główny referat obrazujący działalność Ministerstwa, wygłosił pos. WALEWSKI, który podkreślił, że preliminarz budżetowy tego resortu wykazuje stałą tendencję oszczędnościową. W porównaniu do roku 1929/30 preliminarz obecnie jest mniejszy o blisko 17.000.000 zł. Gospodarka MSZ jest nie tylko oszczędna, ale w całym znaczeniu tego słowa celowa i rzetelna. Mówca m. inn. obszernie scharakteryzował działalność aparatu prasowo-propagandowego MSZ. Liczne wycieczki dziennikarskie przyczyniły się do rzeczowego informowania opinii zagranicznej o Polsce. Po omówieniu działalności naszych placówek konsularnych i centrali w dziedzinie opieki nad emigracją, referent poruszył sprawę wydalania robotników polskich z Francji, podkreślając, że rząd polski wielokrotnie interweniował w tej sprawie i otrzymał zapewnienie, że robotnicy polscy w żadnym wypadku nie będą traktowani inaczej, niż robotnicy innych narodowości, przebywający we Francji. Rząd polski czuwa stale nad tem zagadnieniem i nie dopuści do wykroczeń przeciwko uprawnieniom, uzyskanym dla robotników polskich.

W zakończeniu pos. Walewski scharakteryzował cyfry preliminarza budżetowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Skolei zabrał głos podsekretarz stanu w Ministerstwie Spraw Zagranicznych p. SZEMBEK, który omówił szereg zagadnień natury organizacyjnej. Pan wiceminister podkreślił między innymi, że na polu gospodarczym rozmiar i zakres pracy MSZ i podległych mu urzędów stale wzrasta. Dalej p. wiceminister zastanawiał się nad pracami MSZ w zakresie opieki nad obywatelami polskimi zagranicą. MSZ stale występowało w obronie praw robotnika polskiego i zapewnienia mu możliwości pracy zagranicą.

W zakończeniu p. wiceminister omówił sprawę preliminarza budżetowego, zwracając uwagę, że dochody preliminarzu zmniejszono do sumy 11.055 tysięcy, na co wpłynęło obniżenie stawek opłat konsularnych. Preliminarz budżetowy MSZ — oświadczył p. wiceminister w zakończeniu — został poddany szczegółowej analizie i wszystkie kredyty w nim przewidziane stanowią minimum funduszu niezbędnych do prawidłowego funkcjonowania służby naszych organów dyplomatyczno-konsularnych.

Posel ZIELIŃSKI (Klub Narodowy) uważa za słuszną tendencję oszczędnościową ministerstwa i jest zdania, że dążyć należy do zrobienia dużo oszczędności, np. w pożyczkach na podróże i przesiedlenia. Mówca krytykował m. inn. układ polsko-niemiecki, twierdząc, że Niemcy nie trzymają się ściśle zobowiązań. Mówca domagał się reakcji ze strony MSZ.

Przewodniczący BYRKA zwrócił Zielińskiemu uwagę, aby nie poruszał zagadnień politycznych i ograniczył się jedynie do kwestyj budżetowych. Gdy mówca począł krytykować politykę polską w stosunku do Francji Byrka ponowił swoje uwagi i wówczas Zieliński zrzekł się głosu.

Posel ROZMARIN, omawiając kwestję opieki społecznej nad obywatelami polskimi zagranicą, stwierdził, że w czasie przewrotu hitlerowskiego nasze placówki zagraniczne okazały duże zrozumienie dla obywateli polskich zagranicą. W zakończeniu mówca omówił stosunki Polski z Palestyną i możliwości importowe do Polski.

Posel ZAHAJKIEWICZ (Klub Ukraiński) uskarża się na prześladowania ludności ukraińskiej w Sowieciech, gdzie rozstrzelano m. inn. obywateli polskich.

Posel TRAMPczyński występuje przeciwko podziałowi dyskusji między budżet i politykę MSZ i ubolewa, że Sejm nie ma możności dyskutować nad polityką zagraniczną. Mówca wysunął postulat, żeby MSZ angażowało więcej prawników do służby zagranicznej.

Następnie zabrał głos poseł MIEDZIŃSKI, który oświadczył:

KOMISJA SPRAW ZAGRANICZNYCH NIE BĘDZIE W TEJ CHWILI ZAJMOWAĆ SIĘ POLITYKĄ ZAGRANICZNĄ RZĄDU, OŚWIADCZAM JEDNAK W IMIENIU BBWR. STANO-

WIĄCEGO WIĘKSZOŚĆ TEJ KOMISJI, ŻE POLITYKA ZAGRANICZNA RZĄDU MA NASZE CAŁKOWITE UZNANIE I POPARCIE, GDYŻ UWAZAMY JĄ ZA ZGODNĄ Z INTERESAMI RZPLITEJ I ODPOWIADAJĄCĄ GODNOŚCI NARODOWEJ.

Po krótkich przemówieniach posłów RYMARA MINKOWSKIEGO i HOLYŃSKIEGO ponownie zabrał głos podsekretarz stanu SZEMBEK.

Wiceminister zaznaczył, że na akcenty polityczne odpowiadać nie będzie gdyż będzie na to czas w komisji spraw zagranicznych. Co się tyczy wydalania robotników z Francji, to rząd

czuwa nad tą sprawą i robi wszystko, co jest w jego mocy, aby zapewnić im po powrocie do kraju pracę. Co do braku prawników w służbie MSZ to zauważa, że w r. 1931 procent prawników wyniósł 25% a obecnie 28,2%. Odpowiadając posłowi Zahajkiewiczowi mówca zaznacza, że ministrowi znane są wypadki aresztowania czy rozstrzelania osób z Polski w związku z zamachami na Kirowa. Wedle danych, jakie posiada mówca, te osoby nie miały obywatelstwa polskiego.

Po końcowych wywodach referenta budżet Ministerstwa Spraw Zagranicznych przyjęto.

Budżet Ministerstwa Sprawiedliwości

WARSZAWA. (Pat.) Popołudniu sejmowa komisja budżetowa przystąpiła do rozpatrywania budżetu Ministerstwa Sprawiedliwości. Referował poseł SEIDLER, który omówił prace departamentu ustawodawczego ministerstwa, prace komisji kodyfikacyjnej i więziennictwa, a następnie przeszedł do omawiania poszczególnych pozycji preliminarza budżetowego.

Po wyczerpaniu dyskusji zabrał głos minister sprawiedliwości MICHAŁOWSKI, który odparł zarzuty postawione podczas dyskusji i udzielił kilka wyjaśnień.

M. in. poruszył sprawę miejsca odsobnienia. J. Śli chodzi o tę sprawę, to stanowisko rządu znalazło wyczerpujący wyraz w oświadczeniu premiera z dnia 1.VIII 1934 r. Stanowisko to podziela minister w całej rozciągłości. Obowiązkiem naczelnym każdego jest utrzymanie ładu w państwie, zapewnienie spokojnym obywatelom bezpieczeństwa przed elementami niesformentem. Skoro zwykłe środki represyjne okazują się niewystarczające, podstawowym zadaniem rządu, który nie chce dopuścić się anarchji i roz-

wielmożenia się swawolnego warcholstwa i swawoli, przeciwstawić się siłom rozprężności przy pomocy m. dzwyczących środków zapobiegawczych. Dalej minister odpiera zarzut, że dekret jest sprzeczny z konstytucją. Pogwałcenia formy konstytucyjnej nie było natomiast zarzut fakt chroni treści konstytucji, dążącej przeciw przedewszystkiem do zabezpieczenia ładu i bezpieczeństwa w państwie. Minister zaznaczył, że niechaj nikt nie leży na słabość czy niezdecydowanie ze strony rządu, bo się gorzko w swych rachubach zawiedzie. Minister zaznaczył, że gdyby rządowi we właściwej chwili zabrakło sił przeciwstawienia się wyłaniającym się zwyrodniałym formom i dzięki walki politycznej, to nie jest pewne, czy ci, którzy czynią zarzuty, mogliby tu spokojnie występować z krytyką.

Po krótkich wyjaśnieniach sprawozdawcy SEIDLERA, budżet Ministerstwa Sprawiedliwości przyjęto. Przyjęto również rezolucję posła Burdy w sprawie budowy gmachu sądu okręgowego w Przemyślu.

Francuska Rada Ministrów zaaprobowwała układy rzymskie

PARYŻ. (Pat.) Rada ministrów zaaprobowwała układy zawarte w Rzymie i upoważniła ministra Lavała do wniesienia do izb odpowiedzialnych ustaw ratyfikacyjnych.

—oO—

WIADOMOŚCI z KOWNA

„PASZPORTY WILEŃSKIE”.

Z Kowna donoszą: Jak podają Rytas, pewne koła na Litwie robią starania, aby władze litewskie utworzyły czarną listę osób, które dotychczas nie spełniły swego obywatelskiego obowiązku przez zapóźnienie się w t. zw. „paszporty wileńskie”.

Jak wiadomo, paszporty te muszą być co pewien czas wzywane za specjalną opłatą suny zaś z tego tytułu płyną na t. zw. żelazny fundusz wileński. Dziennik informuje jednocześnie, że w ciągu trzech lat, to jest od 1932 r. zebrano z tego źródła około 200.000 litów na cele propagandy odzyskania Wilna. Akcja ta objęła dotychczas 6-łą część ludności litewskiej. (Pat.)

PRYWATNE NAUCZANIE BĘDZIE PODLEGAŁO PRZEPISOM MINISTERSTWA OŚWIATY.

Jak donoszą, Ministerstwo Oświaty projektuje uregulowanie prywatnego nauczania. Dotychczas prywatnym nauczycielem mógł być każdy i cenzus nie był wymagany.

I KOWNO WYTOCZYŁO SPRAWĘ ELEKTROWNI.

Z Kowna donoszą: Magistrat kowieński wytoczył proces zarządowi t. wa prowadzącemu elektrownię kowieńską.

Do rozpraw, która odbyła się w tutejszym sądzie okręgowym wezwano kilku rzeczoznawców-inżynierów. (Pat.)

Przed sesją Rady Ligi Narodów

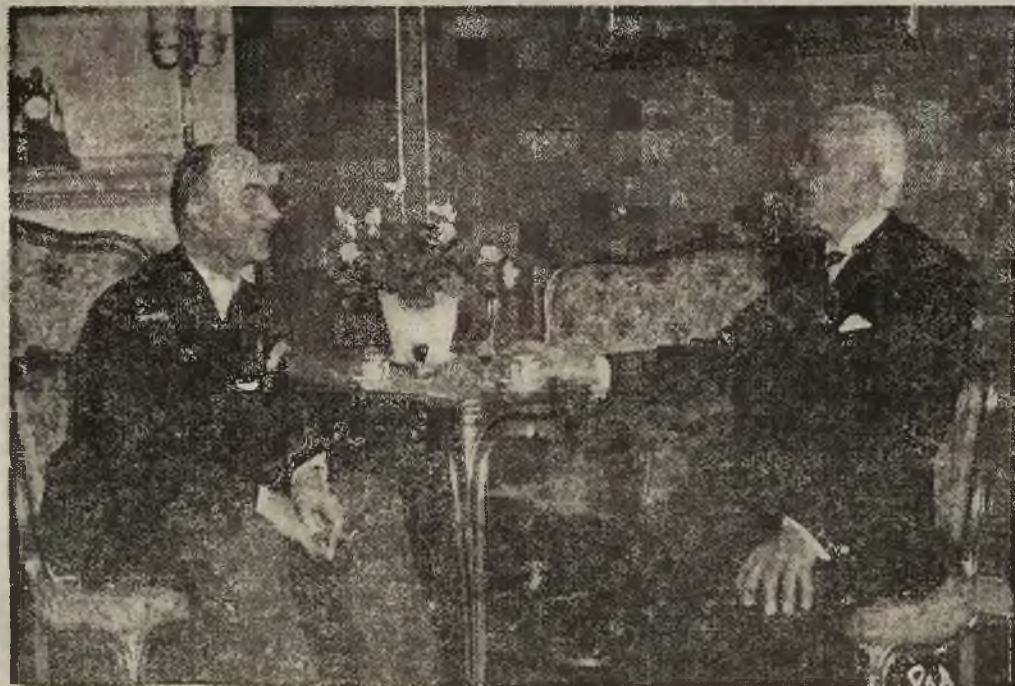
GENEWA. (Pat.) Inauguracyjne posiedzenie Rady Ligi Narodów odbędzie się w piątek 11 bm.

GENEWA. (Pat.) Piątkowe posiedzenie Rady Ligi Narodów, któremu przewodniczyć będzie minister spraw zagranicznych Turcji Tewfik - Aras *) będzie

poświęcone głównie sprawom formalnym. Rada będzie musiała jednak poruszyć niektóre sprawy polityczne, np. sprawę wpisania na porządek dzienny sporu włosko - abisyńskiego.

Po posiedzeniu piątkowym Rada odroczy się — jak slychać do wtorku.

Na audjencji u Pana Prezydenta w Spale

Delegacja Senatu w. m. Gdańska na czele z Prezydentem Senatu Greiserem i senatorem Huthem była przyjęta na audjencji przez Pana Prezydenta Rzplitej w Spale. Na zdjęciu — Pan Prezydent Rzplitej w rozmowie z prezydentem Senatu Greiserem.

W czwartek wieczorem przyjeżdżają do Genewy Kanya i Eckhardt. Na piątek rano spodziewany jest przyjazd Simona i Edena. Ministrowie Małej Ententy przybędą zapewne dopiero w poniedziałek. Data przyjazdu Lavała nie jest jeszcze ustalona.

PARYŻ. (Pat.) Havas donosi z Genewy: Zwracają tu uwagę na fakt potwierdzający informacje opublikowane z okazji układów rzymskich, że w składzie niektórych delegacji państw znajdują się będą rzeczoznawcy do spraw rozbrowniowych, co wskazuje, że za kulisami będzie się dużo mówiło o zagadnieniach rozbrowniowych.

*) Doniedawna Tewfik Ruschdi Bek. Jak wiadomo, w Turcji ostatnio wydano ustawę kasującą wszelkie tytuły, jak bey, basza i t. p. (Red.)

Węgry oczekują likwidacji zatargu

BUDAPESZT. (Pat.) Węgierski minister spraw zagranicznych Koloman Kanya wyjechał wczoraj do Genewy celem wzięcia udziału w sesji Rady Ligi Narodów.

Jak donosi „Magyar Ország”, pozostaje wyjazd ministra Kanyi w związku z ostatecznym załatwieniem konfliktu węgiersko - jugosłowiańskiego. Władze węgierskie ukończyły już śledztwo w sprawie marsylskiej. Rząd węgierski przedłoży Lidze Narodów sprawozdanie w tej sprawie.

2. II. 35.

I Bal Prasy Wileńskiej

2. II. 35.

Rachunek zysków i strat

Układy, podpisane 8 b. m. w Rzymie przez Mussoliniego i Lavalą dotyczą dwóch kategorii spraw. Sprawy afrykańskie, bezpośrednio interesujące obu kontrahentów, uregulowane zostały w traktacie włosko-francuskim. Co do innych zagadnień natury bardziej ogólnej nastąpiło uzgodnienie, zafiksowane w protokółach werybalnych, do których zaproszone będą również inne państwa. Są to zagadnienia: 1) niepodległości Austrii, 2) wzajemnego zobowiązania się grupy państw do poszanowania integralności terytorialnej i niemieszania się do spraw wewnętrznych, 3) zbrojeń niemieckich.

Oddawszy należny hołd szczytnym niewątpliwie pobudkom, które skłoniły dwa państwa łacińskie po 15-tych latach zawziętej kłótni, do przykładowej zgody i do gorącego zajęcia się sprawą pacyfikacji Europy, przypatrzmy się choćby pobieżnie rachunkowi strat i zysków obu kontrahentów. Niema bowiem karesu bez interesu — jak powiada przysłowie.

1. Sprawy afrykańskie. Francja jest państwem kolonialnym nasyconym. Terenów dla utokowania przyrostu swej ludności nie potrzebuje. Przyrost jej ludności jest minimalny. Centralna Francja jest obszarem wyludniającego się. Włosi rozmnażają się w tempie przyspieszonym, zachęceni przez propagandę faszystowską. Kraj jest biedny i wymaga różnych uzupełnień, faszystom zaś — nowych zdobyczy dla podniesienia swego prestiżu. Francja długo nie chciała iść na ustępstwa — głównie ze względów również prestiżowych. Ale obawa przed ciągłym szachowaniem jej przez Włochy w polityce ścisłe europejskiej, wzięła górę nad „mocarstwową” drażliwością. 114.000 klm kw. swojej pustyni libijskiej zapłaciła więc Francja za zgodę Włoch na zniesienie w ciągu dłuższego okresu przywilejów w włoskich w Tunisie no... i za zmianę (lub za nadzieję zmiany) polityki włoskiej w Europie.

Ale tym, który, nie biorąc udziału w transakcji i nic nie zyskując, a na więcej w przyszłości zapłaci za pojednanie włosko-francuskie, jest Abisynja — ostatnie państwo niepodległe w Afryce (1.200.000 klm kw. i 12.000.000 mieszkańców, czyli obszar 3-krotnie niemal większy od Francji). Abisynja posiada ogromne bogactwa naturalne, a Mussolini pragnie rozstawić sławę oręża włoskiego rewanzem za szpetną klęskę pod Adua, poniesioną od czarnej Etyończyków Menelika w r. 1896. Anglja narazie nie przeszkadza, gdyż chce, nie narażając swoich stosunków z Japonją, przeszkodzić rękami włoskimi ekspansji japońskiej do Abisynji. Francuzi natomiast jednogłośnie postanowili, że kraj ten „nie wchodzi w krąg interesów żywotnych Francji”. Nastąpiła więc święta zgoda co do losów cesarstwa afrykańskiego, przebyskująca wstydliwie z drobnych napozór postanowień traktatu włosko-francuskiego.

Naogół w Afryce płaci Francja, zyskują wielki kawał pustyni natychmiast i nadzieje na przyszłość — Włochy.

2. Sprawa Austrii. Niepodległość Austrii jest żywotnym interesem Włoch. Francja uznała ten interes, jako własny raczej drogą okólną — poprzez Małą Ententę, gdyż bez pośrednictwa Anschluss jej interesom nie zagraża. Francja obawia się aby Niemcy, pokonawszy Austrię i podawszy rękę Węgrom nie zmusiły kolejno państw Małej Ententy do uległości i do oderwania się od Francji, co by pozbawiło wszelkiego oparcia jej pozycję w południowo-wschodniej Europie. Na całego więc popiera Włochy w ich stanowisku anty-anschlussem. Ale tu się już kończy solidarność włosko-francuska i zaczyna jej rozbieżność. Mussolini jest zwolennikiem rewizjonizmu w basenie Dunaju, Laval — musi stać na stanowisku bez-

względnej integralności granic Małej Ententy.

Jak wybrnięło w Rzymie z tej kontrowersji? Zdaje się, że wcale jej nie rozstrzygnięto, przerzucono jedynie ewentualne odium za rozbitcie się tej pozornej zgody na innych. Postanowiono bowiem zalecić wszystkim sąsiadom Austrii i państwom sukcesyjnym po dawnej monarchii austro-węgierskiej (czyli rewizjonistom i antyrewizjonistom) zawarcie układu o wzajemnym poszanowaniu (nie gwarancji) granic i o niemieszaniu się do spraw wewnętrznych. Bardzo piękne zalecenie. Ale dlaczego akurat ono ma wywrzeć taki wpływ na dotychczasowych antagonistów, że, poniechawszy swoje sprzeczne tendencje, zgodzą się na wspólną konwencję i staną się nagłe przyjaciółmi? Tego układu rzymskiego nie wyjaśniają i można by tu dopatrywać się u obu kontrahentów pewnej rezerwacji mentalis — u każdego na rzecz własnej tezy.

Wchodzi tu w grę, w myśl protokołu rzymskiego naogół 9 państw. Jeżeli wszystkie zechcą usłuchać zalecenia, wystosowanego do nich z „wiecznego miasta” — zysk będzie wspólny. Nastąpi upragnione pacyfikacja Europy, albo... liczba do tychczasowych paktów zwiększy się o jeden. Jeżeli konwencja 9-ciu państw do skutku nie dojdzie — każdy zostanie przy swoim, a w wypadku zagrożenia niepodległości Austrii — Włochy i Francja naradzą się co mają robić. Zobowiązanie, które, ostatecznie, zbyt uciążliwe ani precyzyjne nie jest, a Włochom, jako bardziej bezpośrednio zagrożonym, daje pewne plusy.

3. Sprawa zbrojeń niemieckich stała się przedmiotem postanowienia, że oba państwa uznają zgodnie, że żadne państwo nie może przez akt jednostronny zmienić swych zobowiązań w dziedzinie zbrojeń. Deklaracja ta zwrócona jest pod adresem Niemiec, zawiera jednak zastrzeżenie, że obowiązujące do chwili, aż nastąpi w tej materji układ pomiędzy Rzeszą a mocarstwami. Jest to pośrednie zaproszenie Niemiec z powrotem do Genewy. Zbroić się można, ale wprawdzie trzeba wejść do spółki wielkich mocarstw i ugodzić się z nimi co do udziału w rządzeniu resztą świata. Francja zyskuje w tym pakcie przeciwnie, Włoch na stronę państw, które pragną uregulowania zbrojeń, aby uniknąć kosztownego wyścigu. Włochy jednak przystępując do tej grupy państw, nie czynią tego, aby Niemcy przycisnąć do muru, lecz po to, by wprowadzić ich do spółki wielkich mocarstw. Znać w tem koncepcję Mussoliniego.

Zsumujmy to wszystko. Francja, po wodowana obroną przed Niemcami, poszła do Rzymu aby kosztem pewnych ustępstw, zabezpieczyć się przed szachującą ją ciągle elastyczną polityką Mussoliniego i z wiążąc Włochy ze swoją polityką antyniemiecką. Sukces jej jest pozorny. Mussolini, rezygnując z szachowania Francji za cenę nabytków i nadziei afrykańskich, otworzył ramionami swej „łacińskiej siostrzyce”, aby realizować idącą dotąd opornie swoją koncepcję zasadniczą — dyktatoratu mocarstw europejskich i zająć w nim miejsce pierwszoplanowe. Czy mu się to uda? Zobaczymy.

Na koniec pikantna, nie anegdota. Abisynja jest członkiem Ligi Narodów, któremu pakt tej instytucji uroczystie gwarantuje całkowitą integralność i zobowiązuje innych członków do absolutnego jej respektowania. A oto dwóch innych członków — założycieli Ligi, zajmujących stałe miejsce w Radzie, układa pocichu między sobą plan jeżeli nie podziału, to conajmniej oskubania tego genewskiego kolegi, jedyne „mocarstwo” afrykańskie. Taki jest los paktów naszej pseudo-chrześcijańskiej epoki. Nietylko w Afryce. **Testis.**

TELEF. OD WŁASN. KORESP. Z WARSZAWY

Delegacja polska na obecną sesję Ligi Narodów

Dowiadujemy się, że na czele delegacji polskiej na kolejną sesję Rady Ligi Narodów, która rozpoczyna się 11 b. m. stanie minister Spr. Zagr. p. BECK, który dzisiaj wyjedzie do Genewy.

Pozatem w skład delegacji wchodzi: stały delegat Polski przy Lidze Nar.

min. Komarnicki, wice dyr. d-tu politycznego p. Gwiazdowski, szef gabinetu min. Spr. Zagr. Dębicki, radca Sobolewski, zastępca szefa biura prasowego p. Librach i sekretarz osobisty p. ministra p. Friedrich.

Wódz — Korfanty odstrasza. Rozłam w Ch. D.

Posłowie Bitner, Bogdanowicz i Częściak wystąpili z Chrześcijańskiej Demokracji i utworzyli nowy klub p. n. „Chrześcijański Klub Ludowy”.

Jednocześnie Klub opublikował oświadczenie, że członkowie jego nie godzą się, jako demokraci, na urzędywstąpienie w organizacji Chadeccji stanowisko wodza (chodzi o Korfantego—Przyp.

Red.), zmuszeni byli do utworzenia odrębnego klubu. Jednocześnie pozostają oni wierni dawniejszym politycznym ideom zasadom Ch. D. Pozatem nowy klub oświadcza, że stojąc na stanowisku opozycyjnym będzie nieugięty przeciwstawiał się tym poczynaniom politycznym, które nie będą zgodne z ideałami prawdziwego chrystjanizmu.

Zaproszenie Niemiec na posiedzenie Ligi Nar.

BERLIN. (Pat). Ambasador angielski Phipps odwiedził ministra spraw zagr. von Neuratha, proponując mu, aby Niemcy jako członek Rady Ligi Narodów wzięły udział w najbliższej sesji w Genewie, na której na podstawie wyników plebiscytu saarskiego zapasć mają decyzje w sprawie zagłębia Saary.

Neurath odpowiedział, że Niemcy po wystąpieniu z Ligi Narodów nie mogą przyjąć tej propozycji. Pozatem zaznaczył, że wedle otrzymanych informacji

ostateczną decyzją w sprawie Saary zapasć ma dopiero na późniejszej sesji Rady Ligi Narodów, zdaniem jednak rządu Rzeszy istnieją poważne zastrzeżenia przeciwko takiemu odraczeniu decyzji.

PARYŻ (Pat). Agencja Havasa donosi z Londynu, że demarche ambasadora W. Brytanji wobec rządu Rzeszy została postanowiona dopiero po uprzednim poinformowaniu przez rząd brytyjski rządów w Paryżu i Rzymie, z którymi działał w ścisłym porozumieniu.

Wizyta Lavalą w Berlinie?

BERLIN. (Pat). W sprawie doniesień prasy zagranicznej o zamiarze ministra Lavalą złożenia wizyty w Berlinie, powtórzonych przez wszystkie dzienniki niemieckie na widocznym miejscu, lecz bez komentarzy, „Frankfurter Zeitung”, do nosi w informacji otrzymanej z Berlina,

że jest to pogłoska nie stwierdzona.

Podobno zresztą Niemcy nie otrzymali jeszcze notyfikacji rozmów rzymskich, czem tłumaczy się, że organ urzędu spraw zagr. Dipl. - Polit. Korespondent dotychczas nie zajęła stanowiska wobec protokołu rzymskiego.

Izolacja lub powrót do Ligi Narodów

Wyniki spotkania min. Becka z min. Lavalem ogólnie oczekiwane

LONDYN. (Pat). Stwierdzając, że w Genewie rozpoczyna się jutro, a w Londynie w przyszłym tygodniu wielka akcja mocarstw, zmierzająca do wprowadzenia Niemiec spowrotem do Genewy i do zawarcia konwencji rozbrojenij, przyznającej Niemcom równouprawnienie.

„Daily Herald” zaznacza, że Niemcy mają do wyboru albo zgodę na porozumienie, albo całkowitą izolację i okrążenie przez pozostałe państwa europejskie, złączone paktem Ligi i paktami regionalnymi. Laval kieruje przygotowaniami do tego planu; pragnie on, aby rząd niemiecki w toku negocjacji świadom był tego, że w razie oporu Niemcy znaj-

dą się osamotnione w sieci innych państw okrążających Niemcy. Laval pewien już jest udziału ZSRR, Włoch i Małej Ententy.

W ciągu najbliższych dni w Genewie Laval podejmie próbę przywrócenia współdziałania polsko-francuskiego i usunięcia nieporozumień, jakie powstały między tymi aliantami.

Spotkanie Lavalą z ministrem Beckiem „Daily Herald” nazywa najważniejszym punktem obecnej sesji Rady Ligi. Z Genewy Laval uda się do Londynu, aby uzyskać zapewnienie poparcia ze strony Wielkiej Brytanji.

Kronika telegraficzna

— LLOYD GEORGE zamierza powrócić na arenę polityczną i przeciwstawić programowi rządowemu program „równie narodowy”. Przed rozpoczęciem sesji parlamentarnej Lloyd George ma wygłosić 5 przemówień politycznych.

— W GÓRNEJ AUSTRII WYKRYTO JACZEJKĘ KOMUNISTYCZNĄ. Aresztowano 60 komunistów. W prowincji Salzburg zwolniono z pracy 52 kolejarzy za działalność komunistyczną.

— MALARJA NA CEJLONIE. W mieście Kegala wybuchła z niebywałą siłą epidemia malarii. Stwierdzono że w ciągu ostatniego tygodnia zachorowało 250.000 osób. 4.000 chorych zmarło.

— WE WŁOSZECH MRÓZ. W całych północnych Włoszech zanotowano obfite opady śnieżne oraz znaczny spadek temperatury. Mróz dochodził do 8 C. W kilku miastach zmobilizowano oddziały robotników, którzy pracują nad usunięciem śniegu, tamującego ruchu ulicznego.

Giełda warszawska

WARSZAWA. (Pat). Giełda. Berlin 213.60—211.60. Londyn 26.13—25.87. Nowy York czek nie notow. Kabel 5.31¹/₈—5.25¹/₈. Paryż 35.03—34.85. Szwajcarja 171.95—171.09.

Dolary 5.26 i pół. Dolary złote 8.91. Ruble 4.58—4.59. Czerwońce 1.20. Pożyczka budowlana 46.25. Dolarówka 53.40. Inwestycyjna 116.25

Kto wygrał?

Dzisiejsze wygrane loteryjne:
zł. 10.000: 37571, 41010, 68552, 125015, 127612, 145518, 144097, 166032.

zł. 5.000: 1701, 9502, 37133, 52135, 89787, 89930, 90211, 98550, 117427, 138373, 151158, 176165.

Duch prawa przed jego literą

Premjer prof. Kozłowski mówił ostatnio, ile trudu i wysiłku poświęcić trzeba „pracy nad usuwaniem z życia państwa głupstwa”.

Na czym polega to „głupstwo”, o którym szef rządu mówił? Na różnicy między dwoma typami wykonawców ustaw, dekretów, rozporządzeń i zarządzeń władz.

Władza państwowa występuje z inicjatywą ustawodawczą w pewnym konkretnym zagadnieniu o zasięgu mniej lub więcej powszechnym. Ciąga ustawodawcze rozpatrują to zagadnienie i dają mu moc prawa. O ile nie obradują, czyni to Głowa Państwa w formie dekretu. W sprawach, nie zastrzeżonych legislaturze, władze wykonawcze w Państwie, władze centralne, wydają zarządzenia podległym sobie urządzeniom.

Wszystko to odbywa się z pewnym celem, pewną myślą przewodnią, pewnym ogólnym podkładem. Ustawa, określająca np. obowiązki podatnika, nie ma na myśli ani pana X ani pana Y — a stwarza ogólną normę, która winna być dopiero zastosowana w każdym poszeze gólnym wypadku. Rozporządzenie ministra wywodzi się z pewnej idei przewodniej, z której władza widzi korzyść dla Państwa i jego obywateli, rozporządzenie to jest linią orientacyjną dla każdego urzędnika, które je ma zastosować w praktyce.

I oto jesteśmy u sedna rzeczy:

Ustawa, dekret, zarządzenie władzy centralnej dociera do dwóch grup urzędników, do dwóch typów wykonawców.

Jedna waika w ducha prawa, stara się dotrzeć do myśli przewodniej, traktuje ustawę czy nakaz przełożonej władzy jako **busołą, wedle której ma się orientować i kierować na rozłogach życia, w praktyce codziennej, wobec wszystkich interesantów, których ta ustawa czy zarządzenie dotyczy.** Taki urzędnik analizuje istotę ustawy w **duchu zawsze pomyślnym dla interesu społeczności, dba właśnie o interes obywatela, bacznie zarazem „na quid deprimenti capiat Republica”, by interes Państwa nie poniósł najmniejszego uszczerbku.**

Jest to urzędnik — dobry. Weale nie „miękki” czy „łagodny”. Czasem może nawet ostry, stanowczy. Ale zawsze — mądry, sprawiedliwy, a przede wszystkim: **the right man on thy right place, właściwy człowiek na właściwym miejscu.** Człowiek, budzący zaufanie, człowiek szybkich a stanowczych decyzji.

człowiek będący wrogiem zwlekania, komplikowania prostych spraw, spycha nia ich z biurka na biurko, mierzona i rozgoryczenia obywatela.

Temu urzędnikowi trzeba jednak przeciwstawić drugą kategorię wykonawców ustaw i zaleceń rządowych. Są to ci, dla których **martwa litera jest alfa i omega, jedynym wykazem i jedynym kryterjum.** Taki urzędnik szęszdzi sobie tradycję wnikania w ideę przewodnią ustawy czy zarządzenia, unika fatygi wyinterpretowania z ogólnego przepisu, jak w konkretnym wypadku postąpić. Trzyma się niewolnicze tekstu i formy — i białym w czesnymu klientowi, jeśli jego „papier” dotarłszy na biurko takiego urzędnika, ma jakieś formalne uchybienie czy też w swej treści nie tłumaczy się stuprocentowo jasno.

Wtedy taki niewolnik martwej litery **prawa w tożde urzędniczej ma okazję do „wychowywania” kmiotka ze wsi czy robotnika z fabryki, służącej z miasta, czy czeladnika z warsztatu rzemieślniczego. „Wychowanie” to przeradza się, ach jakże często, w szykanę, niejednokrotnie raczej bezmyślną niż rozmyślną, raczej z opacznie pojmowanego biurokratyzmu płynącą, niż ze złośliwości.** Dłużąc się poczyna w trybach aparatu urzędowego choćby najprymitywniejsza sprawa, kurezowo się martwej litery trzymający urzędnik boi się odpowiedzialności za decyzję, spycha ją więc na barki swych przełożonych — i „akt”, mogący być załatwiony na najniższych szczeblach drabiny urzędniczej, wędruje „w górę”, często — jak to żalił się premier Kozłowski — aż do najwyższych czynników w Państwie, zaprzatając im

czas załatwianiem spraw, które śmiało mogłyby być załatwione na miejscu i przez władze pierwszej instancji.

Jeżeli więc premier ostatnio zapowiedział walkę w celu „usunięcia z życia Państwa głupstwa” — to chciał przede wszystkim półmilionowej rzeszy urzędników w Państwie unaoecznić **konieczność takiej postawy wobec ludzi i załatwianych spraw, aby interpretacja ducha prawa miała pierwszeństwo przed martwą literą prawa, aby samodzielność myślenia i decyzji cechowała urzędnika już od najniższego szczebla — a przedewszystkiem, aby ustąpiło wreszcie pewnego rodzaju pieniactwo w stosunku do szarego obywatela.** Typimy wszak pieniactwo u człowieka prywatnego; nie chcemy zatem tolerować typów pieniaczych w niższych dykasterjach urzędniczych. Woźny czy kancelista, wymyślający złośliwości czy bezmyślnie szykanujący, są szkodnikami; urzędnik, chwytający „akt” pod sukno, referent, skazujący dla lada przyczyny sprawę na daleką wędrowkę po biurach i urzędach — są niemińszymi szkodnikami.

Na szczęście przewagę zyskuje u nas typ świadomego swego postamnielwa i przepojonego poczuciem odpowiedzialności urzędnika. I właśnie ten dodatni typ winien **wypowiedzieć nieublaganą walkę szkodnikom,** tym, co w społeczeństwie deprecjonują misję funkcyjnarstwa publicznego w Państwie. „Praca nad usuwaniem głupstwa”, o której mówił premier Kozłowski, da wtedy pozytywne rezultaty: zniknie okaz złego urzędnika, a ostanie się urzędnik-obywatel, scharmonizowany z potrzebami Państwa i społeczeństwa.

B. M.

Stany Zjednoczone przystępują do Mędz. Tryb. w Hadze lecz bez konsekwencji

WASZYNGTON, (Pat). Senacka komisja spraw zagranicznych uchwaliła większością 14 głosów przeciwko 7 rezuolucję, aprobującą przystąpienie Stanów Zjedn. do Stałego Trybunału Sprawiedliwości w Hadze, z tem jednak zastrzeżeniem że St. Zjedn. będą się uchylały od jurysdykcji Trybunału we wszystkich sporach, które dotyczą ich bezpieczeństwa.

Projekt wydalenia 3.000 000 cudzoziemców ze Stanów Zjednocz.

WASZYNGTON, (PAT). — Posel demokracji Dies złożył wniosek o deportacji 3 milionów cudzoziemców, którzy nielegalnie dostali się do Stanów Zjednoczonych.

Dies oświadczył że w Stanach Zjednoczonych mieszka 7 milionów nielegalizowanych cudzoziemców. Zdaniem Diesa, wydalenie znacznej części cudzoziemców wpłynie na zmniejszenie bezrobocia.

Po Saarze Kłalpeda

BERLIN, (PAT). — Odbyło się tu zgrupowanie zwłazków ojezyznianych wschodnio, i zachodnio — pruskich na którym nadprezydent Prus Wschodnich Koch oświadczył, „Wierzymy, że po plebiscycie w Saarze wybiję godzina, w której również nasi bracia z Kłalpedy będą mogli znów swobodnie odetchnąć na swym obszarze”

Konferencja unji Światowej sjonistów - rewizjonistów w Krakowie

KRAKÓW, (Pat). — Wczoraj odbyła się konferencja Unji Światowej Sjonistów-Rewizjonistów, przy udziale 250 delegatów i 500 gości. Z liczby delegatów przypada 150 na zagranicę i 100 na Polskę. Prezydentem egzekutywy wybrany został Włodzimierz Zahotyński. Wiceprezydentami wybrano przedstawicieli wszystkich krajów, reprezentowanych na konferencji. Z Polski weszli m. in. Szewkin (Warszawa), dr. Stawinski (Warszawa), Lustigel (Lwów) i Dan (Kraków). Na posiedzeniu wczorajszym wygłoszone zostały dwa referaty. Członek egzekutywy dr. Hofman (Paryż) oświadczył, że sjonisci-rewizjonisci obrałi nową drogę polityczną celem przeprowadzenia żądań narodu żydowskiego, mianowicie drogę organizacji mas. Wdrożoną przez egzekutywę akcja skupiła już 6.000 podpisów, podjętą mającą być wystosowaną do Ligi Narodów i do rządu angielskiego w sprawie walnej emigracji żydów do Palestyny.

Po południu toczyła się dyskusja na temat sytuacji gospodarczej Palestyny, przyczem stwierdzono, że rozwój znajduje się na bardzo dobrej drodze i że sytuacja gospodarcza Palestyny przed stawia się korzystnie. Dziennikarz dr. Wolfgang von Weiss omówił sprawy finansowe Palestyny. W sprawie emigracji żydowskiej do Palestyny oświadczył mowa, że w przeciagu trzech lat musi wyemigrować do Palestyny 500.000 Żydów z Polski i z Rumunii. Unja zamierza zwrócić się do Polski, Rumunii i do Małej Ententy z prośbą o pomoc w zorganizowaniu emigracji.

Pożegnanie ustępującego naczelnika Wydziału Prasowego Min. Spraw Zagran. W. Przesmyckiego

Związek Dziennikarzy Rzplitej żegnał we wtorek naczelnika wydziału Prasowego M. S. Z. posła polskiego w Tallinie ministra W. Przesmyckiego. Na zdjęciu — min. Przesmycki w otoczeniu dziennikarzy.

TEATR NA POHULANCE
Dziś o godz 8-ej wiecz.
ROZKOSZNA DZIEWIŻYNA
Jutro o g 8-ej wiecz. **MAGJA**

TESTAMENT POLEGŁYCH

(Od naszego korespondenta)

Ryga, 8 stycznia 1935 r.

Kiedy to piszę Dyneburg wraca do normalnej, codziennej pracy, w której miarowym trybie uroczystości pierwszych dni stycznia pozostaną na długo słonecznym, pogodnym wspomnieniem. O najbardziej charakterystycznych fragmentach tych uroczystości czytelnik jest już poinformowany. Zaczęły się one w przededniu 3 stycznia pochodem na cmentarze poległych żołnierzy łotewskich i żołnierzy polskich.

Długa, szeroka ulica „szosowa” ciągnęła się daleko poza miasto tłumy, oświetlone fantastycznymi blaskami migoczących pochodni, ażeby przed długim szeregiem pochylonych krzyżów drewnianych rozpamiętywać dzieje z przed piętnastu laty. I potem — w skupieniu — wracały do miasta, sunęły ulicą Warszawską, wiodącą na wzgórze, gdzie na tle najpochmurniejszego nocnego nieba — czernieją kontury płaskiej tafli-pomnika, wystawionego dla uczczenia pa-

nięci tych, którzy w tornistrze aż nad Dźwinę przynieśli ze sobą śmierć żołnierską.

— „Przyszliście z pomocą naszej Ojczyźnie w ciężkiej chwili, oddając za swoich bliskich najdroższy dla Was skarb — życie. Dzisiaj Was czeimy, jako swoich braci, którzy krwią swoją znaczyli naszą ziemię. Z głębokim szacunkiem chylimy głowy przed Waszą mogiłą. Spijcie spokojnie...”

Na lewo, gdzieś w dole, jakgdyby pod stopami, oczyma elektrycznych lamp połyskiwało miasto. Mówca, burmistrz miasta, Wolonts, już dawno skończył mówić. Już złożył wieniec. Dogasają pochodnie. A tłum wciąż stoi, aieruchomy, milczący...

Na przejmującym dreszczem wietrze łopocą zwycięskie sztandary łotewskich pułków młodej, z chłopca i akademika wyrosłej, dumnej armji. Zwarte czworoboki połyskują zapalającą się w krwawym słońcu blaskiem bagnetów. I nagle, na głos komendy, zamierają w bezruchu: mocno i poważnie brzani — „Dziwswei Latwiju!”

Przemawia gen. Bałodis. Czarna, ciężka plama zarysowuje się na tle grupy wojskowych. Twarde, chropawe słowa rzuca, ginące gdzieś w zaułkach, które zbiegają się na placu Jedności, odbi-

jające się zgrzytliwym echem o kopuły prawosławnego „chramu”, co poszarzała pożąta swoich ruskich kopuł patrzy wciąż zdziwiony i zgorzszony w niebo. Twarde, chropawe słowa dobiegają uszu szarych żołnierzy, włączają się w szeregi zamrzniętych cywilów. Biegną nutą zwycięstwa przed trubuny, tłuką się o bruk: przekonują, rozbudzają, zapalają. I potem burza z sere tysiąca wdziera się i biegnie szorstki, krótki urywany, ale jakże potężny, jakże niezmiernie potężny zew szarego, łotewskiego wojska...

— „Laj dziwo!”

— Niech żyje! Niech żyje! Niech żyje Naród Polski! Poska! Armja! Marszałek Piłsudski!..

I oto, jak piętnaście lat temu, nad pochylonym nad Dźwiną, zadumanym nad swoją tragiczną przeszłością Dyneburgiem — rozbrzmiewa nieśmiertelny Mazurek Dąbrowskiego.

Teraz przemawia pfk. Liebich. Jest wyniosły mocny, z oczu zapatrzonych miłośnie w zgarbione trudem życia twarze żołnierskie — patrzy mu wielkie uniołowanie sprawy, dla której na ziemi łotewskiej od lat pracuje. Mówi po łotewsku. Do syna tej ziemi w mundurze żołnierskim przemawia w jego rodzinnym języku, stwierdzając, że krew wa-

zących o wolność ziemi łotewskiej Polaków i Łotyszów jest najlepszą gwarancją spokojnej przyszłości zaprzyżnionych narodów.

Przecież to echo przez kogoś już wypowiedzianych słów! Przecież to potwierdzenie przez kogoś już sprecyzowanych myśli!

Wracamy nad Dźwinę. Cofamy się o kilka godzin. Przed budowlą z czerwonej cegły, na której jasną plamą widnieje pamiątkowa tabliczka.

Przy jej odsłonięciu przemawiał wicepremier Skujenięks i minister Beczkowicz. Czytelnik już o tem wie. Czytelnik już wie też o czym mówili. Ale czytelnik nie był w tym tłumie, tamującym oddech, ażeby pochwyć w mroźny dzień styczniowy padające słowa. Czytelnik nie widział gorejących oczu, zamarłej w bezruchu masy ludzkiej, jakgdyby ponownie przeżywającej koszmarne wizje z przed 15-łu laty.

Dyneburg jest smutnym miastem. Cztery lata i pięć miesięcy nagrywał się los nad jego fantastycznie pokrzywionemi, skarlłowaciami w swej wiecznej tej samej niezmienności — uliczkami, redukując ilość jego mieszkańców z przeszło stu tysięcy — do tysięcy trzydziestu.

Dyneburg jest cierpliwym miastem.

Addis Abbaba — stolica Abisynji

Abisynja jest dziś na ustach wszystkich. Popularność tę wywołał, jak wiadomo konflikt włosko — abisyński, przejawiający się przedewszystkiem we wcale nie pokojowej penetracji oddziałów marsz. Balbo wgląd terytorjum czarne go państwa.

Mniejsza zresztą o politykę. Korzystając z okazji podzielił się z czytelnikami wrażeniami podróży z szwedzkiego generała Eryka Virgina, którego losy czy też własna wola zagwały aż do Addis Ababy — pięknej stolicy Abisynji.

„NOWY KWIAT“

Addis Ababa znaczy w języku abisyńskim tyle co „nowy kwiat“. Poetyczna ta nazwa ma od dawna charakter pięknej stolicy. — Dźwiękowo wyraz Addis przypomina „Abis“ — składową część „Abisynji“. Węzłem zaś sądzić z wielkiej liczby samogłosek „a“, język abisyński vel etiopski musi być językiem dosyć dźwięcznym, chociaż spewnością daleko mu do języka najdźwięczniejszego w świecie — języka estońskiego.

MŁODA STOLICA

Addis Ababa liczy sobie jako miasto stoletnie lat zaledwie 39. Powstawać bowiem zaczęło dopiero w 1896 r. bezpośrednio po sukcesie militarnym, odniesionym przez ówczesnego władzę abisyńskiego Menelika II-go nad wdzierającymi się — tak jak dzisiaj — w granice Abisynji Włochami.

Mianowicie Menelik II, na wieść o nieprzyjacielskiej inwazji zromadził swych czarnych wojowników na obszernej wyżynie, położonej u stóp góry Entota, niemal dokładnie w środku ziem abisyńskich. Stąd ruszył Menelik ze swymi Etiopami na spotkanie wroga. Pogromił go i powrócił na to samo miejsce. Po rozważeniu się w terenie uznał że podobnie pięknie, dorodnej i zdrowi okolicy na założenie miasta stołecznego musiałby szukać ze świecą. Wyżyna wznosiła się na 21 pół tys. metr. nad poziom morza. Cudowne, czyste górskie powietrze. Wtęcznie śmiejące się słońce i wlecznie błękitne niebo. Wokół wspaniała roślinność, lasy, pastwiska. Źródła zwykle i lecznicze. Nadzwyczajne położenie strategiczne, pozwalające na skierowanie sił zbrojnych w dowolnym kierunku i umożliwiająca — dzięki okolicznym skałom i wawozom — jakże skuteczną obronę przed napaściami. Słowem warunki wymarzone. Menelik odkrył istny kwiat. Nowy kwiat. Addis Ababa.

GORSKIE POWIETRZE

Jak ongi z Vindobony, wojskowego obozu jednego z rzymskich cesarzy wyrósł wspaniały Wiedeń, tak z obozowiska etiopskiego wyrosła w ciągu lat trzydziestu kilka wspaniała — mu tatis mutandis — stolica Abisynji. Wyrosło 300-tysięczne miasto — ogród, jedyne w swoim rodzaju.

Jedną z zalet Addis Ababy jest górskie powietrze. Coprawda na tej wysokości (2.500 metr.), jest ono nieco rozrzedzone. Człowiek z nizin, choćby przeciętny Europejczyk nie czuje się w Addis Ababie zbyt rozkosznie. Jego płuca i serce nie są przystosowane do tego powietrza, tak jak nie są przystosowane do wyżyn tajemniczego Tybetu. Może temu też w pewnym stopniu należy przypisać, że Abisyńczycy tak skutecznie pod koniec ub. wieku bronili swej niepodległości przed „ciwkami Włochom. Nizinny żołnierz włoski nie był na abisyńskich wysokościach zdolny do większego wysiłku fizycznego podczas gdy czar ni tubylecy czuli się i czują się tu jak ryby w wodzie.

SŁOŃCE I BURZE

Pogoda w Addis Ababie dopisuje stale z wyjątkiem 2 i pół telnich miesięcy lipca, sierpnia i połowy września. To zaś, co się dzieje w ciągu wspomnianych 2 i pół miesięcy, słusznie nazy-

Przeszło 1500 dni w bezpośredniej bliskości coraz bardziej nasuwającego się frontu nauczyły jego mieszkańców się pobłażliwym uśmiechem traktować życie, nad którym wisiła ciągle nieprzewidywana pajęczyna niemieckich, bolszewickich i polskich samolotów, pocisków i kul.

Aż się rozpoczął ostatni etap Golgoty — czerwony terror.

Dyneburg zamknął się w sobie, skulił, zamarł. Nad przedmieściami wisiła czerwona kuma. Na piaskach okolicznego Czerepowa i walech fortecznych za terkotały maszyny; tym razem lufy były skierowane bezpośrednio w piersi jego obywateli, na których dokonywano ostatniego upustu krwi. Jakgdyby w przededniu katastrofy — pastwienie się nad bezbronnyimi mogło przywrócić im miłobądź kartaczami jej wiernopoddańcze, już nie carskie — tylko komunistyczne oblicze.

Jeszcze raz zagrzmiały nad pograżonym w ciężkiej żałobie Dyneburgiem armaty.

Zaterkotały maszyny. Kule wdarły, jak bezdomne, w zaśniętych ulicach.

I potem jakieś dziwne wojsko rozsypane w tyraljerkę, przebiegało Dzwinię. Z pod Wilna i Świecian przyszły

gen. Virgin najciekawszym fenomenem meteorologicznym. Mianowicie, w miesiącach tych poranki i wieczory są pogodne, zaś w godzinach południowych mają miejsce straszliwe ulewę, połączone z grzmotami i błyskawicami. I to dzień w dzień systematycznie; ściśle w ciągu 2 i pół miesięcy. Rano uśmiecha się do przechodnia słońce, zaś około południa nastaje Sodo na i Gomorra. Pod wieczór niebo się znowu wypogadza i znowu jest sucho.

Oczywiście całe to oryginalne zjawisko ma związek z tropikalną porą deszczową. Oryginalność i odrębność jego polega tylko na tem, że trwa krótko jakby dorywezo.

PROBLEM URBANISTYCZNY

W dzikiej, czarnej Abisynji problem urbanistyczny — przynajmniej w odniesieniu do stolicy — został rozstrzygnięty w sposób więcej niż celowy, estetyczny i higieniczny rozplanowanie ulic i placów w nowoczesnych miastach i jak mało miast europejskich wymogom tym odpowiada. Nawet wielkim metropoliom wielkich państw daleko jeszcze naogół do takiej konfiguracji domów, ulic, placów, dzielnic, by odpadały zarzuć ty odnośnie słońca, zadymlenia, chaotyczności, brzydoty.

Addis Ababa stoi w tym względzie ponad krytyką. Gdy się przyjeżdża koleją do stolicy abisyńskiej i wysiada na dworcu, to się w pierwszej chwili odnosi wrażenie, iż żadnego miasta tu nie ma. Przed dworcem rozciąga się duży plac, na środku którego wznosi się postument, dźwigający na sobie poznaczony lwa abisyńskiego. Po ztem żadnych dzieł architektury czy rzeźby, żadnych domów. Rząd kłaniących taksówek każe nam zanotować, że się znajdujemy w kraju barbarzyńskim, gdzie kwitnie jeszcze w najlżejsze

handel niewolnikami. Wsiadamy do jednego z aut i każemy się wieść do stolicy, mimo iż właśnie już w stolicy jesteśmy.

Jedziemy — za generałem szwedzkim — szeroka, wspaniałą wyasfaltowaną, gładką szosą. Po obu stronach — smukłe eukaliptusy. — Wleż żadnych domów. Jedziemy tak 10, 15, 20 minut. Drzewa, żywopłot, coraz bliżej przychodzi, lecz miasta nie widać. Zdziwieni pytamy czarnego szofera, kiedyż nareszcie dojedziemy do Addis Ababy. Uśmiecha się oświadcza nam francuzczyzną że jesteśmy już w mieście.

Okazuje się, że abisyńscy architekci, mając ogromnie wiele przestrzeni rozbudowali miasto wzdłuż i wszerz, ukrywając je w zieleni ogrodów. Domy są, lecz ich z ulicy nie widać. — Przed ekiem przechodnia zasłania je żywopłot, palmy, eukaliptusy. Każdy dom posiada obszerne i starannie utrzymane ogródki. W Addis Ababie nie widać się przeto jednostajnej, najeździej brudnej szarzyzny czysnowych kamieni, tak typowej dla przeciętnego miasta europejskiego. Powietrze tu eudowne. Kurzu ani na lekarstwo.

NOCE W ADDIS ABABIE

Addis Ababa jest ruchliwym, 300-tysięcznym miastem. O ile jednak w dzień panuje tu ruch ogromny o tyle w nocy stolica wydaje się wymarłą. Z zapadnięciem słońca nikt się z ukrytych wązieli ogrodów nie wychyla. — Latarni ulicznych niema. Bo i po co, skoro i tak wszyscy śpią? Jedyne księżyc oświeca miasto zieleni. Okolice lżeny, zachęcone ciszą zaczęły się waleśać po pustych ulicach, wydając żalobny skowyt, w którym brzmi skarga, a zarazem śmiech dziecka. Psy odpowiadają wściekłym ujadaniem. I tak trwa aż do rana ten oryginalny koncert w abisyńskiej stolicy Addis Ababie.

Afganistański botanik

Afganistański wojownik Abdul Khaliq Khan Nyazai przywiózł do Londynu 300 dotychczas nieznanych roślin, które zebrał w czasie wycieczek w swoim kraju i w Tybecie.

UŚMIECHY I UŚMIESZKI

Historja raczej smutna

Onegdaj donosił dziennik, że grecka królowa na ten rok, została aresztowana w Atenach jako przywódczyni szajki bandyckiej.

„Nomina sunt odiosa“ — powiada przysłowie, dlatego nie wymienimy nazwiska ślicznej Greczynki. Jednakże warto się zastanowić w jaki sposób panienka, w przeciągu trzech lat, ze stanowiska królowej, choćby tylko piękności, stała się wybitną bandytką. Jest to sprawa ciekawa, gdyż nikt mi nie powie, że dowódczynią bandytów, zwłaszcza greckich, może zostać hylegę swego chłowa. Na to trzeba także zdolności i to niebylejakich.

Zapewne, gdyby panienka miała jakąś dobrą babcię, która by jej częściej powtarzała przysłowie „od rzemyczka“ do koniczka... i t. d., nie zostałaby królową piękności. Skoro nią jednak została, dalszy bieg wydarzeń mógł wyglądać tak:

Do oszołomionej wyborem a owcami podszedł jakiś grecki Herse i powiedział: „Czy raczy pani oświecać Ateny strojami, wykonane mi w naszej wytwórni? Po nim zgłosił się ezekiel Buła, który nawet w Grecji jest ten sam, co u nas, potem włoski samochodziarz zaproponował samochód, a grecki pan Maciej oświadczył, że będzie sobie uważał za zaszczyt jeśli królowa będzie jadła u niego obiady przyczem w rachunku tylko trunki był, by brane w rachubę Teatry kabarety kina ofiarowały łożo.

Podpisany z fotografją na mydlach kremach do pielęgnowania skóry, wannach, papierze listowym, podwiązkach, śniegowcach i niezliczonych innych przedmiotach codziennego użytku przyniosły poważne sumy. Żyć a nie umierać.

Znalazł się oczywiście i wytwórca, narzeczony raczej jako konieczna część składowa dworu królowej, gdyż obowiązki w tym fachu nie pozwalają na takie oszczędne drobiazgi, jak miłość.

Po roku nastąpiły ponowne wybory i złośliwe jury wybrało jakąś inną „śmieszne — mówili znajomi. Czy można ją porównać z panią Babsztyl na krywych nogach i tyle“

Królowa była tego samego zdania ale nie wypowiadała go głośno.

Tymczasem samochód przestał przyjeżdżać pewnego dnia. Wszystkie wozy mieli zajęte — powiedziano w garażu. Grecki Herse nie zapomniał nowych modeli od Buły nie zgłosił się nikt ale tłumaczono to tem że w tym roku właśnie właściciel firmy zginął w katastrofie narzeczony wyjechał i nie wrócił, wogóle wszystko zmieniło się tak gwałtownie, że trzeba było zmienić mieszkanie na znacznie mniejsze i ogładnąć się za jakimś zarobkiem.

Z blyszczącej światła pozostało kilku, jedyń, którzy rozumieli królową, wiedzieli że ze wszystkich wspaniałości pozostała jedynie gorczyca i chęć zemsty, na niedobrych ludziach. Najpierw mówiło się o tej zemście ogólnikowo, potem przyszły plany bardziej konkretne.

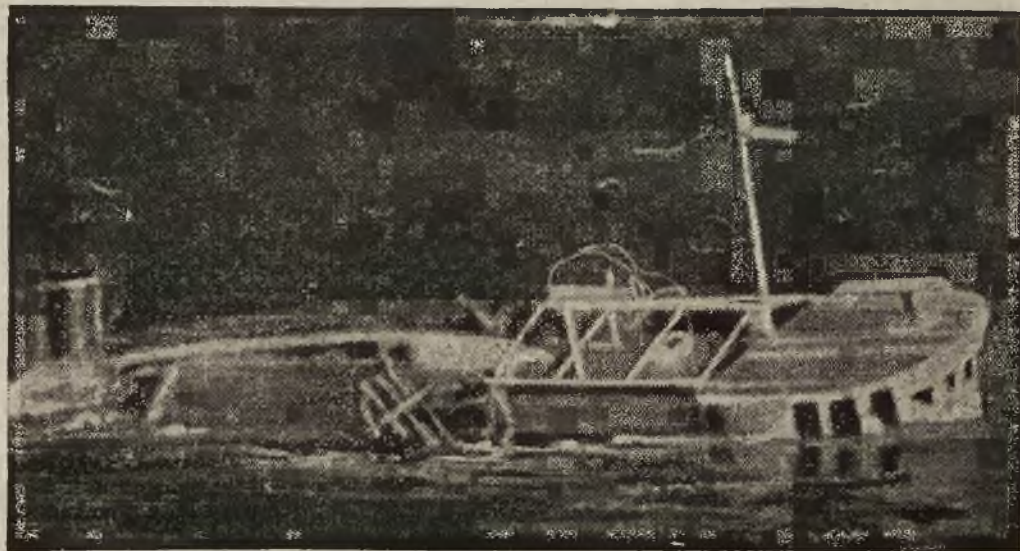
I epilog.

WEL.

ski solidaryzuje się widocznie z tematyką swej książki, gdyż podał ją bez jakiegokolwiek antytezy, jednostronnie...

J. Zagórski odpowiadając protestował przeciw spychaniu go w czyjeśkolwiek objęcia polityczne, oraz replikował na poszczególne kwestje merytoryczno literackie.

Zderzenie okrętów

W East River w Nowym Jorku w czasie mgły miało miejsce zderzenie się 2-ech statków, z których statek pasażerski „Lexington“ w ciągu paru minut zatonął. Na zdjęciu przesłane z Ameryki telegraficznie ostatnie chwile tej katastrofy.

„Środa“ poetycka Jerzego Zagórskiego

Jeden z przywódców grupy poetyckiej „Zagary“, autor książek „Ostrze mostu“ i „Przyjście wroga“, poeta Jerzy Zagórski zaprezentował nam onegdaj swój najnowszy dorobek artystyczny. — I tak usłyszeliśmy fragmenty z przygotowywanego właśnie do druku poematu „Srebrne cienie“, epicką historję wyprawy do Bieguna p. 1. „Jedna podróż“, zmontowane w nienazwaną jeszcze całość wiersze o wojnie, oraz fragment z poematu „Śmierć Parysa“.

Legjony Piłsudskiego. A o zmroku, w arterję zdziwionych ulic, weszły kolumny strzelców Bałodisa.

... 15 lat temu. Trzeciego stycznia. A piątego — na Grzywie, po drugiej strony Dzwiny, Naczelnika odradzającego się Państwa Polskiego wiał bohater walk o niepodległość Lotwy — gen. Bałodis.

W styczniu 1935 roku przedstawiciel Rzeczypospolitej, minister Bezczkowiec, przypominając o przyjaźni, zawartej na polu walki — wypowiada życzenie, ażeby krew która przelana została na polach Iatgalji — stała się najmocniejszym wiązadłem obu narodów w wysięgu ich wspólnej, twórczej pracy pokojowej. A wicepremier Skujenięks, reprezentujący nową, odrodzoną po przewrocie majowym, Lotwę — stwierdza, że przyjaźń narodów Polskiego i Łotewskiego zawarła we wspólnej walce o wolność — jest najcenniejszą zdobyczą Lotwy.

...Wracamy do codziennej, żmudnej pracy. Uczuliśmy pamięć bohaterów, których mogiły szczerze rozsiała śmierć hen, aż nad Dzwinią.

Trzeba, aby testament poległych za naszą wolność i waszą stał się busolą dla narodów Polskiego i Łotewskiego w pracy nad ich szczerem i głębokim zbliżeniem.

M. Miż-Miszyn.

JAN KIEPURA

ostatni raz przed wyjazdem
na dwa lata do Hollywood

ŚPIEWA dla wszystkich słuchaczy POLSKIEGO RADJA

w operze „TOSCA”

w poniedziałek 14 stycznia o godzinie 20.10

Transmisja na wszystkich stacjach Polskiego Radja
z teatru Im. Słowackiego w Krakowie.

Po operze koncert aryj i pieśni
w wykonaniu Króla Tenorów.

Jeszcze zdążysz założyć w domu aparat radjowy!

Gdzie jest źródło zła pomiędzy Polską a Litwą?

Od prof. A. Herbaczewskiego otrzymaliśmy list następującej treści (Red.).

Szanowna Redakcjo!

Upraszam o łaskawe opublikowanie w „Kurjerze Wil.” oświadczenia mego treści następującej.

Niewysłownienie mi przykro, że p. Helena Romer zbyt boleśnie (dla mnie) interpretuje sens oraz intencję mego artykułiku „Uczony czy Dygnitarz”, występując w obronie nawet — honoru rodu Romerów, którego ja nie miałem zamiaru dotykać. Nie lubię gadulstwa i dlatego właściwy sens mego sensacyjnego artykułiku zwięźle, syntetycznie wyjaśniam. **Źródłem zła**, które p. H. Romer tak oględnie, tak ostrożnie, tak dyplomatycznie omawia, jest manja nacjonalistów kowieńskich — manja Litwinów Litewskich zlitewszczenia Polaków Litewskich! Gdyby nie ta manja, nie byłoby t. zw. „kwestji wileńskiej”, byłaby przyjaźń Litwinów i Polaków w Wilnie... Komentarze są chyba zbędne. Znając M. Romera nie ze słuchu o nim, lecz z długoletniego z nim obcowania, byłem przekonany słusznie, że ów — Michał Romer — jako Polak, dla Litwy zasłużony, sprawi swoim zdecydowanym stanowiskiem to, iż w jego **Osobie** (piękny symbol!) będą uszanowane nie tylko prawa obywatelskie, lecz także i zasługi Polaków litewskich, z historią Litwy ściśle związane! Byłem przekonany, że Michał Romer moralnie zobowiąże nacjonalistów kowieńskich przynajmniej do szacunku dla tych Polaków litewskich, którzy Litwę „po swojemu” miłują, i zapoczątkuje przyjaźń litewsko-polską, bez której litewskie aspiracje do Wilna są i będą fikcją!... Naumyślnie powołałem się na mój dramat kowieński, aby wyjaskrawić fakt, że **idea polsko-litewskości**, której autorytetem Michał Romer zaczął operować politycznie, właśnie na mojej osobie dramatycznie zbankrutowała... Żałuję, że w omawianym artykułiku zapomniałem dodać, że nie jestem megalomanem i za ofiarę, nagrody godną, się nie uważam; zapomniałem wyznać, że **bzikowałem** więcej, niż kto inny, szukając sposobów rozwiązania sporu Litwy z Polską. Wyznaję szczerze, bez żalu, tę moją winę, iż chciałem, by Litwa była lepszą, niż być może, być chce! Awanturując się o tę lepszość Litwy nawet swoich przyjaciół rozstrzygłem przeciwko sobie... Przez lat 10, zmuszono mnie misterną prowokacją do tego, ażeby ustawnie przekonywał nawet złej woli Litwinów, że jestem naprawdę Litwinem, a nie litewskością za maskowanym Polakiem, choć wiedziano dobrze, że J. Basanowicz jest moim wujem! Tego rodzaju tortury były ponad moje siły... Po mojej śmierci będą ogłoszone autentyczne dokumenty (anonimowe listy, pseudonimowe paszkwile w prasie i literaturze i t. p.) na dowód, że przecież nie byłem „warjatem” i nie wyimaginowałem sobie manji prześladowczej... Proszę się nie dziwić, że oto teraz

zachorowałem na wstręt do nacjonalizmu. Chcę być tylko człowiekiem Człowiekiem przynajmniej dla wiedzących, że marny los czeka ten naród, który czło wieka nie szanuje!... Wstydzę się na stare lata, że 37 lat życia zmarnowałem na to, aby dowiedzieć matkom, iż jestem Litwinem! Słusznie zostałem ukarany za takie marnowanie energii twórczej...

Łączę wyrazy głębokiego poważania — oddany

J. A. Herbaczewski.

P. Helena Romer zaczyna swój artykuł od tego, że „honor domu” nie był artykułem p. Herbaczewskiego naruszony. — Prosi też nas o zaznaczenie że wszelki szowinizm i nacjonalizm jest jej równie wstrętny jak p. Herbaczewskiemu, czego dała dowód w swej działalności piśmienniczej, społecznej i politycznej aż nadto wyraźnie (Red.).

Teatr muzyczny „LUTNIA”

Występy Janiny Kulczyckiej

Dziś o godz. 8-ej wiecz.

PTASZNIK Z TYROLU

Ceny propagandowe

„Stowarzyszenie Pomocy Społecznej”

Na terenie Wilna powstała ostatnio z inicjatywy działaczy BBWR. organizacja pod nazwą „Stowarzyszenie Pomocy Społecznej”. Celem tej organizacji jest rozwijanie akcji charytatywnej i kulturalno-oświatowej wśród najbardziej potrzebujących, zwłaszcza wśród bezrobotnych.

Wczorajszy „Dzień Pomorski” zamieszcza pod powyższym tytułem opis zmagania się garstki rybaków z lodową śmiercią na polskim morzu:

Wczorajszej nocy powracal do Gdyni z polowów morskich pod Bornholmem kuter rybacki „Gdynia 90”, na którym oprócz załogi, sklada jacej się z trzech rybaków, znajdował się dorobek kilkudniowej ciężkiej pracy — ładunek 12 tonn dorszy.

Dwudziestostopniowy mróz przejmującym zimnem pędził zmarzniętą i przemęczoną załogę w kierunku brzegów polskich.

Już zdala zamigotały ognie w chałupach rybackich na Helu. Już widać było jasną lunę elektryczną świateł, znaczącą Gdynię, kiedy na gło motor odmówił posłuszeństwa.

NA MIELIŹNIE.

Energiczne wysiłki rybaków usiłujących naprawić motor spełzy na niczem. Motor ruszył na chwilę, ale znów stanął, a uderzenie które wstrząsnęło statkiem wskazało starym rybakom, że trafił na mieliżnę.

Trzeba było ratować się za pomocą żagli. — Naprawdę jednak trzech rybaków usiłował je rozwinąć. Mróz skul wilgotne płótno w jedną bryłę

Ponura statystyka

Główny Urząd Statystyczny publikuje obecnie szczegółowe dane ostatniego powszechnego spisu ludności z roku 1931. Opracowane są one powiatami i zawierają niezmiernie charakterystyczne informacje.

Jedną z pierwszych rubryk po wyznaniu i języku ojczystym, jest rubryka zawierająca zestawienie ludności powyżej lat 10-ciu umiejacej czytać i pisać w jakimkolwiek języku, osobno dla mieszkańców miast i dla mieszkańców wsi.

Otóż liczby tej statystyki doprawdy są przerażające. Na Polesiu, w powiecie kobryńskim w miasteczkach pisze i czyta niecałe 75% ludności, na wsi za ledwie 52%. W powiecie kosowskim — w miasteczkach 82%, na wsi 43%. W powiecie koszyńskim, gdzie miast nie ma, jest umiejacej czytać i pisać za ledwie 30%.

Polesie jest cprawda jednym z bardziej zaniedbanych pod względem gospodarczym i kulturalnym terenów Rzeczypospolitej, ale o tem pamiętać też trzeba, nie najbardziej zaniedbanym.

Dane z powiatów województwa warszawskiego, a więc z terenów gospodarczo dość wysoko stojących i będących w orbicie wpływu stolicy, wykazują, że i tam stan nie jest o wiele lepszy. W powiecie płońskim pisze i czyta w miastach 73% ludności, na wsi 68%, w sierpeckim 77% i 68%, w ciechanowskim — 80% (miasta) i 70% (wieś).

Dane te są raczej optymistyczne niż pesymistyczne. Opierają się bowiem na oświadczeniach samych obywateli, którzy często umiejacność mozolnego przesyłabizowania drukowanego słowa skłonni są uważać za umiejacność czytania, a z trudem położony podpis za dostateczną znajomość sztuki pisania.

Co to jest „opozycja radykalna,” Legjonu Młodych?

Oświadczenie Komendy Gł. L. M.

W związku z zamieszczonym w „Robotniku” z dnia 8-go b. m. oświadczeniem „opozycji radykalnej” Legjonu Młodych, p. t. „Rozłam w Legjonie Młodych”, komenda główna Legjonu Młodych komunikuje Agencji „Iskra”, — T zw. „opozycja radykalna” Legjonu nie ma nic wspólnego z Legjonem Młodych — Związkiem Pracy dla Państwa. Kilka naście osób, tworzących tę „opozycję” zostało przed kilku miesiącami wykluczonych z organizacji, przeważnie za wykroczenia natury etycznej.

Memorjał „opozycji radykalnej” spotkał się w swoim czasie z potępieniem ogółu członków Legjonu Młodych, a wyrazem tego było m. in. stanowisko komendantów okręgowych Legjonu na odprawie w dniu 16-ym grudnia ub. r. W ostrej i wyraźny sposób potępiono wówczas destrukcyjne metody działania t. zw. „opozycji radykalnej”.

Osadnicy do Paragwaju

Ostatnio w okręgach województwa białostockiego i poleskiego rozpowszechniane jest wśród grup rolniczych pismo w języku rosyjskim pod nazwą: „Paragwaj”. Pismo to wychodzi w Paryżu jako dwutygodnik i wydawane jest przez organizację emigrantów rosyjskich. Wiadomości, zawarte w tem piśmie, podniosły znacznie zainteresowanie wyjazdem osadników do Paragwaju na kolonje, administrowaną przez emigrantów rosyjskich, zwolenników dawnej Rosji.

Syndykat Emigracyjny zwraca uwagę, że formalnosc i koszty przejazdu do Paragwaju są inne dla mieszkańców Polski. Sprawę emigracji w Polsce reguluje specjalne ustawodawstwo, obowiązujące dla obywateli polskich. Rozporządzenie o emigracji rozciąga również opiekę i na nieobywateli polskich, zamieszkałych w Polsce.

Osoby zainteresowane wyjazdem do Paragwaju winny się zwrócić do Syndykatu Emigracyjnego, aby uniknąć rozmaitych nieporozumień i strat pieniężnych i trudności formalnych. — Należy się zatem zwracać do najbliższego biura Syndykatu Emigracyjnego w Wilnie ul. Szopena Nr. 1

Dla p. Tykocińskiej Bejll nadeszła karta okrętowa ważna na przejazd z Warszawy Hawany. Adres emigrantki nie jest znany. Emigrantka winna się zwrócić do najbliższego Oddziału Syndykatu Emigracyjnego na prowincji (w Wilnie, Szopena 1) lub do Centrali w Warszawie, króla Alberta 7 (dawniej Niecała).

Telegramy z pociągów

Dyrekcja Okr. Kolei Państwowych w Wilnie powiadamia, że z dniem 1 lutego b. r. wprowadzone będą nowe udogodnienia dla podróżnych pociągów osobowych dalekobieżnych polegające na tem, iż konduktorzy pociągów będą przyjmowali do nadawania telegramy w pociągach na życzenie podróżnego.

Opłata za telegramy obliczana będzie według obowiązującej taryfy normalnej.

Książka — to chleb powszedni —
Karmi rozum, uczucie i fantazję.

N O W A

Wypożyczalnia książek

Wilno, ul. Jagiellońska 16, m. 9.

OSTATNIE NOWOŚCI.

Kaucja 3 zł.

Abonament 2 zł.

Kuter „Gdynia 90” zamieniony w bryłę lodową

Straszna noc na morzu — Załoga cudem uratowana

lodu i wysiłki rybaków spełzy na niczem. Tymczasem skorupa lodu pokrzywać zaczęła cały kuter. Rozpaczliwe wołania o pomoc ginęły w szumie fal.

Rybakom groziło zamrznięcie, gdyż powłoka lodu z każdą chwilą stawała się grubsza i kuter zamieniał się w matę lodowicę. Rybacy przekonali się, że już nie tylko żagle nie mogą być rozwinięte, ale pancierz lodowy coraz mocniejszy i grubszy bronił nawet dostępu do wnętrza kutra i do motoru. Jedyną rzecz, która pozostawała, to sygnały świetlne.

Rozpalono ognisko. Mijała już druga godzina przymusowego postoju. Skostniałem z zimna rękami podtrzymywali rybacy ogień, jedyną na dzieję zbawienia.

Nagle jakieś odgłosy dobiegły z brzegu. Sygnały świetlne zostały zauważone i kilka rybaków helskich śpieszyło na pomoc swym zagrożonym kolegom.

Gdy szalupa dobiła do kutra przedstawiał on bezkształtną bryłę lodu. Maszty, liny, sieć wszytkie przedmioty nieskomplikowanego inwentarza rybackiego, zakute były w jeden olbrzymi pancierz lodowy, na którym siedzieli trzej skostniałi, zmarznięci i tracący ostatnie siły rybacy. Gdy jeszcze kilkanaście minut wypadło im czekać na tej lodowej wyspie, na przejmującym

wichrze, przy dwudziestostopniowym mrozie, znaleźliby niechybnie śmierć w tym lodowym grobowcu morskim.

NA RATUNEK UWIEŻIONEGO KUTRA.

Ogrzani, nakarmieni w ciepłej chacie rybaków rozbitkowie z „Gdyni 90” biagali, aby uratowano przynajmniej ich wartościowy ładunek, 12 tonn dorszy.

Wczoraj rano na ratunek uwieźionego kutra wyruszyły z Gdyni holowniki.

Przez noc jednak warstwa lodu do tego stopnia skula kuter, że trudno było nawet rozpoznać jego kształt. O przyholowaniu do brzegu przy marzniętym do mielizny kutra nie było mowy. Prawdopodobnie wogóle nie da się go już wyratować. Cały wysiłek ekspedycji ratunkowej skierował się na uratowanie przynajmniej ładunku. Ale dotarcie do ładunku również nie było rzeczą łatwą, gdyż należało przedewszystkiem wyrwać w kilkudziesięciocentymetrowej warstwie lodu dostatecznie szeroki otwór, aby dostać się do wnętrza.

Niewiadomo jakie będą dalsze losy stateczku. Tymczasem tkwi on bezczynnie w odległości kilkuset metrów od brzegu na mieliżnie za latarnią morską, niby ponure ostrzeżenie dla śmiałych rybaków.

Pełna tabela wygranych w 5-m dniu ciągnięcia 4 klasy 31-ej Polskiej Loterii Klasowej

I i II ciągnięcie GŁÓWNE WYGRANE

Zł. 10.000 na N-ry: 1737 83220
Zł. 5.000 na N-ry: 3750 7066 19221
 161426 163157
Zł. 2.000 na N-ry: 1444 11788 19695
 81699 38991 49693 64501 70448 79043
 95166 97336 100567 120413 132422
 139584 140389 144479 148584 155032
 157556 162688 166481 167369 174128
Zł. 1.000 na N-ry: 707 8505 14875

21385 22264 24337 25533 29234 31723
 33306 45228 52198 52567 53337 54796
 55288 55377 59270 60121 61652 63337
 66231 79127 79794 87042 91227 100178
 101873 103280 105123 109123 126120
 126256 128182 128601 130812 131911
 133301 136130 136195 142080 146010
 146741 152889 154107 156045 156192
 168881 176724 177716

I

Po złotych 200:

137 244 571 624 81 759 877 931 1145
 93 284 379 550 95 793 935 2240 481 756
 858 3438 527 96 931 4061 62 213 717 875
 922 5014 131 295 96 529 66 82 642 96
 6139 517 767 811 7021 142 340 488 719
 21 887 96 971 8000 527 621 856 9497 692
 10014 226 37 387 576 11185 753 954
 77 12398 557 907 57 13113 276 366 70
 14390 646 643 807 89 15786 876 16125
 228 56 717 867 919 17629 707 979 84
 18002 60 241 556 971 19004 49 126 229
 68 373 736
 20011 195 441 507 21234 443 22149
 474 23154 545 54 788 24052 243 95 345
 82 703 18 921 25512 652 74 835 26147 225
 378 608 21 732 86 804 31 27145 904 8
 25 28022 486 763 970 29039 324 37
 30314 27 71 77 745 59 830 35 36 31162
 281 343 678 32019 397 457 630 796 808
 97 940 99 32022 96 301 41 625 37 779
 34016 35012 342 403 504 25 624 93 813
 70 36048 208 469 963 37004 143 210 380
 419 20 27 543 805 82 38268 301 33 647
 39185 220 403 891
 40646 71 805 84 909 41101 64 510 786
 969 42190 473 81 556 43266 78 784 814
 902 44059 178 265 904 45030 330 609 814
 67 973 46128 40 505 89 611 47431 219
 86 87 641 911 46811 25 969 40999 180
 893 439 616 21 765 868 76 963
 50195 358 88 910 54 91 51067 517 780
 867 73 52015 44 221 578 692 973 53320
 429 700 54483 254 853 519 55235 47 437
 83 637 55024 595 512 668 57257 67 359
 722 69 910 58113 250 527 699 716 54 819
 59000 786 907 8 11 66
 60156 655 749 61031 273 475 545 61
 648 860 62275 759 864 63000 364 627 758
 816 64570 624 53 700 876 981 65006 54
 3 316 402 943 66012 431 40 622 67228
 37 766 851 68085 90 126 212 608 885
 69178 273 311 15 737 840 85 929
 70023 128 266 697 969 71156 78 915
 72059 100 268 323 562 654 73258 850 68
 70 908 37 74182 468 . 544 601 2 75005
 232 376 507 93 689 724 77 933 70
 76204 579 892 938 49 77017 216 422
 32 39 78032 48 435 49 57 675 849 79387
 426 909 72
 80462 642 723 81271 84 454 687 755
 70 82053 122 232 564 768 849 83063 109
 94 260 374 556 90 933 76 84128 201 361
 600 728 85170 380 651 506 630 997
 86290 489 520 764 65 964 87475 88043
 192 541 636 792 849 902 89139 60 243
 765 886
 90140 41 863 969 91135 260 83 314
 864 70 92316 493 94 931 93002 238 408
 878 987 95377 428 53 933 686 853 949
 96100 223 505 10 32 750 52 60 97201 96
 920 65 678 832 72 98136 48 457 99696
 100094 229 388 594 949 101095 741
 102143 324 89 613 83 103249 330 54 426
 529 612 916 74 104510 701 12 81 105269
 388 439 91 569 851 908 28 106030 998
 107044 59 74 418 752 76 108226 425 74
 608 41 109251 345 515 604
 110243 425 111655 85 112407 501 731
 113032 157 339 639 758 114294 870 960
 115029 301 70 83 116453 780 83 823
 41 89 117512 91 681 714 40 118007 575
 707 32 48 952 71 88 119092 332 501 42
 727
 120119 61 275 508 680 762 834 121130
 229 322 35 460 509 85 796 915 122016
 65 121 26 265 417 581 637 123001 59
 129 288 463 541 607 711 97 924 124296
 410 83 626 125438 52 708 126135 255
 533 712 127271 378 717 93 853 910
 128053 117 275 95 467 753 128229
 130072 113 54 66 232 51 376 592
 131068 410 695 132114 243 905 133075
 91 454 677 840 66 134175 237 321 593
 135022 252 90 469 664 867 136041 202
 432 65 606 52 72 840 92 942 137134 38
 356 138044 158 470 579 623 139080 94
 808 82 315 76 532 880
 140063 198 398 483 940 141016 105

200 27 515 945 73 142188 229 615 724
 816 143232 443 678 724 70 144277 310
 36 828 62 145040 74 307 675 723 30
 146040 160 837 147489 693 841 148432
 56 84 615 819 149023 26 467 710
 150196 231 70 722 809 151813 152039
 140 762 92 921 153201 22 93 334 67 536
 685 857 919 74 154053 105 312 427
 155259 300 33 487 606 740 929 156111
 355 550 72 766 67 157020 128 88 478
 586 158002 49 260 625 35 732 82 920
 159252 647 925 89
 160159 90 280 348 447 83 651 726 923
 161020 495 868 162087 362 876 967
 163121 23 70 209 25 401 49 55 353 628
 51 780 164637 39 61 883 165037 107 445
 896 166110 48 79 458 62 72 865 923
 167014 151 74 261 333 673 722 840 88
 90 168352 589 638 754 169153 223 588
 896
 170066 268 84 483 541 613 23 97 907
 171494 889 172132 802 693 858 173150
 259 391 414 73 174063 363 68 431 650
 1636 47 802 175117 264 414 618 948
 176205 530 711 42 871 81 912 177010 39
 79 232 702 823 81 178001 45 98 129 47
 586 614 17 79 757 874 179102 370 434
 796 872 950

II

Po złotych 200:

390 473 522 815 1142 400 512 662 748
 834 2025 61 141 640 3053 578 345 593
 645 809 4086 203 594 629 58 913 5461
 6280 566 627 823 7571 753 863 64 8029
 322 410 50 579 620 983 9222 476 870
 10667 11227 605 742 834 12036 111
 510 89 668 786 938 64 13006 107 756
 963 14127 425 55 68 89 582 822 15270
 457 567 770 896 941 16263 346 427 574
 778 824 957 17215 305 22 477 577 621
 809 18096 107 14 270 412 742 873
 19000 319 653 757 746 961
 20379 462 587 753 21018 613 39 58
 939 22015 440 878 23053 112 337 418
 522 814 982 24363 996 607 802 25212
 642 61 701 876 80 90 948 26080 257 372
 525 743 27362 73 86 535 755 994 28206
 63 91 428 589 697 29175 500 27 62 90
 896
 30189 362 428 601 17 701 17 800 904
 31114 544 849 32126 401 559 649 64 78
 33266 357 79 404 588 606 805 963 34206
 78 84 330 582 637 81 747 61 808 911 14
 35186 229 95 402 38 786 835 36084 371
 78 416 505 65 691 986 37100 270 335
 493 737 822 927 38045 294 576 639 936
 39067 74 124 98 347 662 782
 40111 33 285 371 504 41047 73 77 135
 74 264 714 36 861 74 159 334 444 612
 724 43202 89 313 445 530 737 44139 410
 89 598 657 85 832 45079 86 162 407 584
 636 837 46019 35 110 11 467 907 24 54
 47002 41 431 655 74 803 32 48083 458
 510 72 627 42 49273 99 526 830 495
 50008 88 945 55 51172 79 241 800 904
 5 52321 438 54 937 814 82 53282 363
 54070 280 510 66 760 71 55012 147 50
 213 86 424 510 76 843 941 56146 242
 410 543 602 833 47 57044 108 205 17
 632 79 919 58821 59250 605 715 833 901
 60540 863 989 61136 230 410 819 62542
 60 63375 481 688 91 759 60 821 52 64210
 607 23 27 71 65148 342 452 683 66000
 67003 564 68057 226 95 379 96 610 32
 932 69036 37 400 58 570 915
 70150 302 478 735 952 71019 165 209
 372 429 520 94 726 31 859 72321 37 489
 566 673 865 73072 189 358 513 74102
 201 490 609 746 83 808 75156 501 603
 799 844
 76122 296 634 82 790 917 77255 82
 855 78184 301 605 823 53 950 68 79171
 376 721 33 41 816
 80097 224 326 567 604 82 731 81194
 684 901 61 77 82037 761 83108 48 240
 655 65 725 880 915 84261 304 476 91
 882 85099 192 220 417 771 86039 204
 407 35 83 611 938 90 87097 154 258 324
 437 538 891 965 88160 844 89470 771
 90200 82 540 678 819 908 91180 363
 448 76 502 91 917 25 92087 263 318 465
 93179 98 381 983 94127 41 523 53 816

193 258 439 23359 651 780 24054 75
 673 25619 801 26756 27160 338 707 807
 46 94 28008 25 140 53 429 49 825 923
 29033 70 476 78 929 89
 30005 54 346 484 620 730 84 988
 31017 193 476 564 80 32309 489 33298
 444 513 80 94 721 969 34056 155 86
 214 44 323 55 97 483 557 728 35017 113
 344 400 512 622 81 36128 37111 14 340
 774 817
 38018 192 297 308 62 736 98 39094
 222 42 436 930 47
 40248 357 511 928 31 41140 49 203
 16 312 42187 308 959 43444 535 751 92
 948 44366 431 70 675 82 783 869 938
 45107 51 361 440 520 69 726 823 56 66
 46079 124 210 386 521 640 820 47266
 336 96 403 573 715 48608 34 64 865
 49086 245 440 614 970
 50115 424 70 599 694 758 51019 190
 467 734 979 52707 53007 312 415 636
 775 853 54355 621 835 953 55058 88 471
 540 863 56191 259 309 83 497 780 94
 96 57057 110 19 50 414 658 827 80 58198
 275 460 88 547 739 72 802 902 59028
 171 335 542 656 740 77
 60128 432 598 742 61183 254 363 79

92 975 105220 86 538 622 61 949 98
 106133 337 602 706 819 929 107175 314
 51 93 422 873 906 99 108042 427 630 50
 99 828 109038 95 398 623 3090 110229
 568 748 931 111017 84 298 427 563 963
 911 112128 304 437 61 535 113175 327
 35 495 722 950
 114056 74 77 365 422 543 696 115339
 526 600 908 116458 514 931 1180 70 86 754
 117224 28 425 541 731 931 118134 72 226
 555 63 119128 216 461 617
 120201 531 894 121068 193 99 843 92
 1222170 280 668 715 884 123218 43 3190
 806 37 984 999 124019 75 472 640 811
 971 124487 769 126360 459 763 987
 127835 128 188 285 380 485 744 48 893
 902 15 36 129056 358 441 622 39 71 727
 130076 624 70 131003 289 473 527 68
 712 847 925 132090 149 83 229 81 625 33
 133096 134 214 497 950 90 134741 884
 135448 60 136 175 77 292 910 80 137137
 224 360 485 624 66 807 27 83 138115 79
 285 314 402 61 139003 243 322 412 61
 500 76 644 85
 140211 10 414 650 141221 142176 332
 676 143091 251 86 321 52 97 677 870 969
 144068 254 93 500 679 819 145453 524

406 899 62047 498 735 887 63043 192
 316 442 649 752 964 64226 44 533 740
 65197 98 324 530 66342 617 832 67099
 270 397 673 84 702 8 907 99 68022 269
 361 621 716 69142 57 263 374 478 562
 675
 70527 75 71004 118 262 303 42 573 928
 55 72007 101 19 56 283 87 311 526 975
 73222 70 389 408 83 705 2874255 606
 740 999 75013 222 525 941
 76318 500 93 921 77040 200 307 14 97
 408 47 978 91 7844 874 934 79035 235
 43 84 356 442 506 65 90 94 689 769 950
 80338 57 69 530 844 81481 82565 837
 83293 308 697 850 946 84095 105 331 469
 85904 8 219 313 67 420 80 751 86413
 516 660 77 87255 62 601 88055 349 405
 28 589 89081 244 316 78 377 82 935 58
 90000 62 77 316 17 424 91479 527 825
 92268 479 650 59 715 970 93100 409 568
 79 763 827 50 63 913 43 94481 586 95314
 483 541 608 9 56 81 875 960 96007 77
 261 338 604 755 841 956 97017 79 463
 98029 829 75 99172 305
 100071 263 410 528 781 835 78 947
 74 101000 129 58 102519 103062 254 400
 581 84 637 104053 96 132 429 90 813 72

684 818 98 983 146394 572 864 942 147012
 143 665 888 148308 466 501 92 837 88
 149343 476 610 17 757 867 96
 150370 492 738 43 151009 81 156 62
 483 551 609 62 938
 152143 98 242 389 513 894 153619
 702 154025 476 155183 87 210 156342
 433 500 673 811 990 157391 759 74
 158112 13 261 408 36 159000 285 502
 85 690 897.
 160263 344 831 161463 68 87 770
 162220 791 163017 145 212 20 302 46
 400 88 700 14 94 819 38 164185 303
 598 978 89 165008 134 37 379 483
 984 166383 438 621 92 167493 823
 92 931 74 168002 170 287 596 699
 769 938 72 169014 140 51 88 245 560
 90 606 760 832 935.
 170338 509 45 77 171006 9 33 218
 713 825 999 172020 182 378 173123
 679 703 19 59 174094 165 323 525
 66 936 175173 79 382 907 176078 141
 322 513 777 177178 810 50 178051
 124 365 80 454 662 812 78 179290
 442 56 504 90 893.

Walka o „błękitną wstęgę“

Walka o rekord szybkości na trasie morskiej Europa — Ameryka Północna przybiera charakter coraz bardziej zacięty. Stawę o niej towarzyszą okretowe czterech państw: Anglii, Niemiec, Francji i Włoch

KURJER FILMOWY

Jak będzie wyglądać nowy sezon filmowy

Nowy sezon filmowy rozpoczął się u nas bardzo pomyślnie. Stworzona została Naczelna Rada Przemysłu Filmowego, która niewątpliwie przyczyni się do podniesienia poziomu produkcji polskiej. Wiemy, że polska rzeczywistość filmowa nie przedstawia się wesoło, przynajmniej na razie. Ale miejmy nadzieję, że będzie lepiej. W bieżącym sezonie produkcja polska ilościowo w każdym razie wygląda dość interesująco. Zobaczymy wkrótce takie filmy jak „Czarna perła”, „Młody las”, „Antek policmajster”, „Przeor Kordecki” wszystko to już zakończone. Jak przedstawi się jakościowo ta serja obrazów? Miejmy nadzieję...

W stolicy filmu — Hollywood — pracują jak zawsze pełną parą. Niedawno odbył się tam pokaz prasowy „Malowanej zasłony” z Gretą Garbo. Ale tym razem skandynawska strzyga nie miała szczęścia. Film spotkał się z bardzo zimnym przyjęciem, a parę razy wywołał nawet śmiech na widowni. Stanowisko Marleny Dietrich również jest zachwiane. Po dwóch nieudanych filmach — na kręca obecnie „Kaprys hiszpański” z Józefem von Sternbergiem. Podożno od powodzenia tego filmu zależy przyszła współpraca Marleny z jej reżyserem. No wy nabytek Hollywoodu — Annę Sten zobaczymy razem z Fredrykiem Marchem w filmie „Zmarłychwstanie” według słynnej powieści Tołstoja. Wielki entuzjazm krytyki wywołał ostatni film King Vidora — „Nasz chleb powszedni”. Johna Barrymore zobaczymy w dwóch wielkich filmach: „Wielki adwokat” oraz „XX wiek”. Podobno filmy te są najlepszymi kreacjami tego genialnego artysty.

Na firmamencie Hollywoodu zajął się również dwie nowe gwiazdy: Katarzyna Hepburn, film której „Małe kobiety” miał rekordowe powodzenie, oraz Ann Harding, która w filmie „Życie Vergie Winters” wywołuje łzy na widowni, nawet u najbardziej wybrednej i zblazowanej publiczności. Rzecz charakterystyczna — obie te artystki nie odznaczają się wcale urodą, jako ekwiwalent posiadają nieprzeciętny talent. Wi docznie prawdą jest twierdzenie, że piękne kobiety nie cieszą się już w Ameryce powodzeniem w filmie.

Ostatnią sensacją Hollywoodu jest „Mała, wielka gwiazda”, jak ją w Ameryce nazywają — Shirley Temple. Zobaczymy ją w tym roku w dwóch filmach: „Teraz i zawsze” i „Tajemnica małej Shirley”. Sfilmowana została jedna z najpopularniejszych książek dla dzieci „Ali-cja w krainie czarów”, i to podobno na kolorowo.

Wogóle w tym roku zobaczymy kilka filmów kolorowych. Będą to prawdopodobnie „pierwsze jaskółki” „kolorowego” przewrotu kinematografii.

Wielkim zainteresowaniem cieszy się film produkcji angielskiej „Żyd Zuss” według słynnej powieści Feuchtwangera, z Konradem Veidem w roli

tytułowej. Zakończony został także wielki film historyczny p. t. „Willington”. W Anglii również pracuje pełną parą, a Elstree robi poważną konkurencję Hollywoodowi. Sowiety eksportują również pokaźną liczbę obrazów. Na pierwszy ogień pójdzie komedia muzyczna p. t. „Świat się śmieje”. Posiadający najpiękniejsze tradycje filmowe — Wiedeń — również pracuje. „Symfonia niedokończona” słynnego reżysera Willi Forsta, twórcy „Maskarady” — cieszy się niesłychanym powodzeniem. Rozkoszna Franciszka Gaal ukończyła nowy film „Piotrus”.

Z filmów muzycznych wyświetlany będzie „Moje serce wzywa Cię” z Kiepurą, który do nas trafi z rocznym prawie spóźnieniem. Możliwie, że jeszcze w

tym sezonie zobaczymy nowy film Charlie Chaplina — „Moje dziecko z ulicy”.

Jeśli chodzi o tendencje ogólną — to widzimy pewien nawrót do filmów historycznych, oraz religijnych („Golgota”, „Krzyżowcy”). Wielkim powodzeniem cieszą się filmy z życia sławnych muzyków. (Szubert, Szopen, Bollini), oraz śpiewaków. Dają one bowiem najlepszą okazję do wprowadzenia muzyki i śpiewu do obrazu. Są to t. zw. filmy muzyczne.

Wszędzie wre współpraca: francusko-angielska, włosko-francuska, niemiecko-francuska, niabawem — francusko-sowiecka (reżyser sowiecki Pietrow nakręcił wersję francuską „Piotra I”). Polska jedynie stoi dotychczas na uboczu, dlaczego?

A. Sid.

Międzynarodowy Kongres teatrów świetlnych

W kwietniu 1935 roku zwołany zostanie do Berlina Międzynarodowy Kongres teatrów świetlnych. Będzie on się składał z kilkuset osób, przybyłych ze wszystkich krajów. Zagadnienia, które będą przedmiotem obrad tego kongresu, są mniej więcej następujące: 1) Stworzenie po raz pierwszy — organizacji międzynarodowej właścicieli teatrów świetlnych.

2) Założenie biura informacyjnego, którego zadaniem byłoby zbieranie materiału prawniczego, dotyczącego orzecznictwa filmowego z dziedziny życia filmowego na terenie międzynarodowym

3) Ustalenie ogólnych, międzynarodowych warunków słusznego ustosunkowania handlowego wynajemcy do właściciela kina.

4) Prawdopodobnie kongres zamianuje żądanie całkowitego zmniejszenia podatku widowiskowego. Podatek ten jest bowiem w istocie pozostałością z okresu wojennego i powojennego, kiedy to nastąpił znaczny spadek podatków, płynących z własności miejskiej i stanowiącej dla gospodarki miejskiej rekompensatę mającą wyrównać straty powstałe z innych tytułów. U nas podatek ten jest niesłychanie wysoki. W niektórych miastach prowincjonalnych dochodzi do 60—80% wpływów brutto! (W Niemczech ten podatek zawiera się w ramach 8—11% i jest przez tamtejsze sfery zainteresowane uważany za bardzo wysoki).

5) Uregulowany zostanie prawdopodobnie problem prasy filmowej.

6) W myśl ostatnich wniosków Ligi Narodów o działaniu w kierunku rozbrojenia umysłowego, — Kongres podej-

mie walkę ze wszelkim szowinizmem i filimami podburzającymi. — o film pacyfistyczny.

Akcja rozbrojenia umysłowego na odcinku filmowym posiada niesłychanie doniosłe znaczenie, a skupienie wszystkich sił i środków w skali międzynarodowej, dać może niewątpliwie kolosalne wyniki w tej sprawie.

Hollywood się bawił

Dwie kontrastowe piękności — czarnowłosa meksykanka Dolores del Rio oraz jasnowłosa, zawsze elegancka — Constance Bennett, sfotografowane w chwili wejścia na salę balową na dorocznym „Balu Filmowców”, odznaczającym się zwykle ogromnym przepychem.

Dubbing — dalszą ewolucją filmu dźwiękowego

Od chwili udźwiękowania filmu, natrafił on na trudności, dotychczas mu nieznaną, a miano wiecie na zapore językową. Publiczność, za wyjątkiem garstki „wybranych” nie rozumie tego, co mówią aktorzy, i musi zadowolić się skąpem napisami, odczytanie których rozprasza uwagę widza, i nieraz jest utrudnione, zwłaszcza wtedy, gdy są umieszczone na białym tle. A więc, przewrót jaki się dokonał w kinematografii przez udźwiękowanie, sprowadza się przecież do zera dla tych, którzy języka aktorów nie rozumieją. Jak zaradzić złemu? Robienie kilku wersji jednego filmu w różnych językach jest zbyt kosztowne. Jedynym rozwiązaniem tego trudnego problemu — jest stosowanie t. zw. dubbingów. Niektórzy zarzucają systemowi dubbingowania — spalenie czystej sztuki. Ale trudności musi on być tolerowany, jak naprz. tłumaczenie utworów pisanych na różne języki. — Pożądany zaś jest ze względu na liczną rzeszę konsumentów kinowych. Nie należy zapominać, że film w założeniu swoim jest sztuką dla mas, i musi być przez masę zrozumiany. A garstka smakoszy będzie musiała narazie zrezygnować. Możemy mieć jedno tylko zastrzeżenie — musi być dobry dubbing.

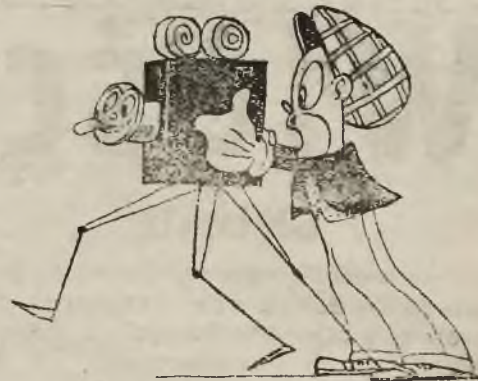
Musimy się tu zastanowić, jakie będą skutki wprowadzenia u nas dubbingu. Po pierwsze cena filmu wzrosnie o 20—25 proc. Tem samym wzrosnie rozpiętość cen między filmem polskim a importowanym. Zjawisko to będzie miało dla produkcji krajowej skutek bezsprzecznie dodatni. Film polski będzie tańszy albo z drugiej strony producent nasz dla wzmocnienia swej siły konkurencyjnej, będzie musiał zdecydować się na zwiększenie kosztów produkcji o owe 20—25

proc., co wyjdzie znów na korzyść polskiemu filmowi. Następnie firmy, które dotychczas zalewały nasz rynek szmirą — nie zechcąłożyć większych kosztów na jej zdubbingowanie i tem samem podnieście się poziom filmów, przeznaczonych na rynek polski. Jak widzimy, bardzo liczne względy przemawiają za dubbingiem.

W początkach grudnia zdubbingowany został jeden z filmów produkcji angielskiej. To w jaki sposób opisuje jeden z filmowych recenzentów swoje wrażenia z pokazu prasowego tego filmu:

„W sali projekcyjnej „Polska Akustyka” odbył się pokaz filmu „Siostra Marta jest szpiegiem” w wersji polskiej. Trudno bowiem inaczej nazwać ten niebywały, rewelacyjny prost „polski dubbing artystyczny”. To już naprawdę nie dublaż, lecz nowa, normalna wersja filmu. — O metodzie dubbingowania, stosowanej obecnie przez „Polską Akustykę” u nas słyszeliśmy od dłuższego czasu prawdziwe cuda. Rzeczywistość okazała się jednak o wiele ciekawsze od zapowiedzi. Mimo zdecydowanej niechęci do tego rodzaju opisów, muszę pisać o nowym polskim dubbingu, używając superlatywów. Wytworzyła się sytuacja, analogiczna do pierwszych kroków filmu dźwiękowego. Publiczność, spragniona polskiego słowa na ekranie, możliwości zrozumienia akcji filmu — rzucił się do kłn, gdzie wyświetlała się będą dubbingowane obrazy. Tak, jak na pierwsze filmy dźwiękowe. Nie ulega wątpliwości, że ruch nie uda się powstrzymać”.

Tak pisze fachowiec — dziennikarz o dubbingu. O słuszności jego wrażeń będziemy mogli wkrótce przekonać się osobiście.

KRONIKA FILMOWA

— We Francji wielkim powodzeniem cieszą się filmy krótkometrażowe, zwane tam popularnie „Filmy trzyminutowe”. Obecnie nakręcono została przez wytwórnię paryską Atlantic-Films serja takich filmów: „Dwadzieścia wielkich historii Paryża”, „By lepiej zrozumieć Paryż” „Czy chcesz zostać mordercą?” (o umietynem kierowaniu autem), „System słoneczny”, i inne. Podobno są one doskonałe, zarówno z punktu widzenia technicznego i montażu, jak i dydaktycznego.

— Wytwórnia austriacka ABC-Film realizuje film p. t. „Szpieg Azeff” z Rudolfem Klein-Rogge i Olga Czechowa w rolach głównych.

— Został już sprowadzony do Polski film p. t. „Noc cudów”, (oryginalny tytuł „Le drame de Lourdes”), realizacja Georgesu Pallu. W rolach głównych występują: 8-letnie dziecko — Jean Bara, Colette Derfeuil i Simona Vaudry. Film ten apoteozuje cudowne uzdrowienie w Lourdes.

— Gloria Swanson nagra jeden film dla Foxa. Tytuł nie jest jeszcze ustalony. Partnerami jej będą John Boles, Douglas Montgomery. Charakterystyczne jest, że właśnie Gloria Swanson „odkryła” przed 8-miu laty Johna Bolesa, który był skromnym aktorem rewijowym na Broadwayu.

— Wytwórnia United Artists nakręca film p. t. „Richelieu”. Role wielkiego kardynała odtworzy słynny aktor George Arliss, który za swoją kreację w filmie „Rodzina Rotszyldów” — otrzymał od króla angielskiego tytuł szlachecki.

— Podczas nakręcania w Paryżu filmu lotniczego „Złota”, podług słynnej powieści Józefa Kessela, wydarzył się nieszczęśliwy wypadek. Dwa samoloty zderzyły się w powietrzu i spadły. Lotnicy i pasażerowie żyją, ale są ciężko ranni.

— Narzeczona Jana Klepnry — słynna gwiazda filmowa Martha Eggert, wzięła ślub z twórcą filmu, gdzie grać będzie w filmie z życia słynnego kompozytora włoskiego — Bellini. Następnie wyjedzie razem z narzeczonym do Ameryki.

Koniec artysty

W Hollywood odebrał sobie życie słynny ongiś artysta filmowy, Francuz z pochodzenia — Louis Tellegent. Jeszcze przed 10 laty zarabiał on miliony dolarów, imię jego było słynne na obu półkulach, był stale otoczony przez tłumy przyjaciół i wielbicieli. Miał opinię niezwykle żonę uwodziciela. W Hollywood jeszcze dotychczas opowiadają o jego mistykach z Geraldiną Ferrare, Nina Romeno, Evą Casanową i innymi. W tych pięknych czasach wspaniały Louis rzeczywiście rzucił milionami. Naprzykład Geraldinie Ferrare podarował piękny pałacyk, za który zapłacił 200.000 dolarów. Ostatnio, przez wszystkich zapomniany, znajdował się w skrajnej nędzy. Z wielkim trudem udawało mu się otrzymać matę rólki w filmie. Niedawno, w swym starym, połamanym Fordzie, za reperację którego nie mógł nawet zapłacić mechanikowi, podjechał Tellegent do pałacyku, który ongiś podarował swej przyjaciółce i który już od lat przeszedł w obce ręce, a teraz był wystawiony na sprzedaż. Milejąc obejrzał artysta dobrze mu znane pokoje, jakby żegnając się z dawną wspaniałością, która minęła jak sen, następnie popełnił samobójstwo.

JAK TO SIĘ WAM PODOBA ?

Kilka lat temu zawitał do rodzinnego Londynu Charlie Chaplin, a tłumy nosiły go na rękach. Gdy mu się wreszcie udało wzmknąć tylnym wyjściem z hotelu, popędził taksówką do skromnego mieszkania w nędznej dzielnicy zamglonego miasta, gdzie kiedyś spędził lata dzieciństwa ze swym bratem Sydem, nierzaz o chłodzie i głodzie śniąc sen o sławie i bogactwie. Na czele małej grupki przyjaciół, Charlie wdrapał się po skrzypiących schodach, macając w ciemności poręcz, na której ongiś wycierał swe chłopiące porteczki, cerowane strudzone rękami matki. Z widocznym wzruszeniem Charlie rozglądał się po izdebce, zajmowanej obecnie przez wdowę, wreszcie drżącym głosem rzekł:

— „W tym pokoju rozstaliśmy się z matką” Zapanowała cisza. Wszyscy obecni są pod wrażeniem chwili. Nagle Charlie podchodzi do ściany, zagląda pod wiszącą „Landsaft” i triumfalnie woła:

— „Jest!”

— Obecni ze zdziwieniem dostrzegają małą szparek.

— Przez tę dziurkę, — mówi Chaplin — Syd i ja podglądaliśmy naszą sąsiadkę jak się rozbięrała...

Typowy Chaplin! Łzy i śmiech.

Werner Kraus

Genialny ten artysta niemiecki odtwarza główną rolę w niemieckiej wersji filmu „Napoleon”, który nakręcony jest obecnie we Włoszech, na wyspie Elbie, pod osobistym kierownictwem Mussoliniego. Odnosił on także wielki sukces, grając w Berlinie w teatrze rolę „Króla Leara”.

Wieści i obrazki z kraju

Głębokie

— **Powrót z urlopu p. starosty.** 7 bm. powrócił z urlopu wypoczynkowego starosta powiatowy dziśnieński p. Ludwik Muzyczka i objął urządowanie.

— **Biblioteka starobrzędowców.** Rada Naczelna Starobrzędowców w Polsce uruchomiła w Rakowcach, pow. dziśnieński bibliotekę i czytelnię. Książki w tej bibliotece są nie tylko natury religijnej ale i ogólno-oświatowej. Osobami korzystającymi z czytelnicy i biblioteki są członkowie miejscowej gminy wyznaniowej.

— **OCHOTNICZE STRAŻE POŻARNE.** 8 bm. odbyło się w Głębockim zebranie prezesów i naczelników Straży Pożarnej, pow. dziśnieński. W zebraniu, któremu przewodniczył Prezes Rady Powiatowej Zw. Straży wicestarosta Kowalski, wziął także udział wojewódzki inspektor p. Pianko. Na zebraniu omówiono sprawy budżetowe i gospodarcze.

Na podkreślenie zasługuje fakt, że projektowane budżety poszczególnych straży przewidyują globalne sumy, o wiele wyższe, niż w roku ubiegłym. Wskazuje to na zwiększone natężenie ruchu strażackiego w ostatnim okresie.

Święciany

— **DOM LUDOWY IM. MARSZAŁKA PIŁSUDSKIEGO W LYNGMIANACH.** W niedzielę ub. odbyło się w Lyngmianach na pograniczu polsko-litewskim, w pow. święciańskim poświęcenie i otwarcie domu ludowego, zbudowanego przez straż ogniową i ludność miasteczkowa. Mimo dwudziestokilkustopniowego mrozu uroczystość ta zgromadziła kilkadziesiąt osób z miasteczka i okolicy. Ze Święciana przybyli m. in.: zast. starosty Polkowski i zast. inspektora szkolnego Żyżniewski oraz przedstawiciele straży ogniowej. Z Wilna przyjechał inspektor wojewódzkiej straży pożarnej Pianko. Bardzo licznie stawili się nauczycielstwo z ZNP, z różnych stron powiatu.

Poświęcenia dokonał miejscowy proboszcz ks. Żodzis. Przemawiali wicestarosta Polkowski, w imieniu prezesa Wojewódzkiego Związku Straży Pożarnej wicewojewody Jankowskiego — inspektor Pianko, ks. Żodzis, prezes miejscowej straży pożarnej p. Marjan Święciecki. W przemówieniach pełniono znaczenie powstania Domu Ludowego w Lyngmianach oraz zasług tych, którzy przyczynili się do powstania tego domu. Inspektor Pianko w przemówieniu swym podkreślił, że straż ogniowa w Lyngmianach dała innym strażom przykład w budownictwie własnymi siłami ludowymi.

W przerwie między przemówieniami chór strażacki przy udziale dziewcząt ze stowarzyszenia litewskiego św. Kazimierza odśpiewał I Brygadę, zaś orkiestra młodzieży litewskiej odegrała hymn „Boże coś Polskę”. Po przemówieniu wicestarosta wzniesiono okrzyki na cześć Prezydenta Rzeczypospolitej oraz Marszałka Piłsudskiego. Po przemówieniu przedstawiciele ludności, urządzono oświecenie kierownikowi miejscowej szkoły p. M. Święcieckiemu, jako organizatorowi Domu Ludowego. Na zakończenie odbyła się zabawa ludowa, trwająca do późnych godzin. Podczas zabawy orkiestra straży pożarnej i chór

wykonywały naprzemiennie pieśni polskie i litewskie.

Dom otrzymał na nazwę Domu Ludowego im. Marszałka Piłsudskiego.

— **Przed zabawą ludową Koło Mł. Wiejsk. z Kottynian, odległych o 10 km. od Lyngmian, wystawiło jednoaktówkę „Lobzowianie”, starannie wyreżysewaną i graną. Sztuka ta wywołała szereg uznania wśród licznie zebranej publiczności.**

— **KURS DLA PRZODOWNIKÓW ROLN.** Staraniem Okręgowego T-wa Organizacyjnego i kolek Rolniczych zorganizowany został w Święciana kurs dla przodowników zespołów rolniczych, w którym bierze udział około 50 osób z terenu powiatu. Wykłady prowadzi b. g. miejscowy personel agronomiczny, kierownik święciańskiej szkoły rolniczej, oraz z Wilna pp. inż. Pawłowski i Dracz. Otwarcia kursu dokonał w dniu 9 b. m. wicestarosta Święciański p. Polkowski.

Wiljka

— **SMUTNA SPRAWA.** Ubiegłego roku ku zadowoleniu ludności drobnorolnej powiatu wiljejskiego i kierujących pracą społeczną działaczy, Wileńska Izba Rolnicza przydzieliła do miejscowego T-wa Rolniczego trzech agronomów. Środki na ten cel łożył Fundusz Pracy, wychodząc ze słusznego założenia, że aby zahamować przyływ do miast zubożałej ludności wiejskiej, należy na nią oddziaływać fachowo przy pomocy wykwalifikowanych w tym kierunku specjalistów.

Dzięki pracy pp. agronomów utworzono trzy nowe rejony agronomiczne, ułożono trzyletni plan działalności i zabrano się do pracy.

Na terenie całego powiatu od razu zaznaczyło się ożywienie w pracy oświatowo-rolniczej, a

cały szereg gospodarstw scalonych został wzięty pod opiekę fachową przez pp. agronomów. Opieka ta miała trwać trzy lata. Z gospodarstw tych miały w ciągu lat trzech wyrobić się gospodarstwa przykładowe, służące za wzór dla wsi świeżo scalonych.

Zadowolenie z takiego stanu rzeczy było szereg i ogólne. Agronomom przybywało pracy z dnia na dzień. Aż tu naraz ludność dowiaduje się ze zdumieniem, że... agronomów utrzymywanych z zasiłków Funduszu Pracy odwołują.

Zrobił się gwałt. Ludzie chodzą do biur, do wiadują się i nie wierzą. Wydaje im się niepodobnym, aby rejony, utworzone kilka miesięcy temu, mogły ulec tak szybkiej likwidacji.

Przyszli przykładowcy, którym agronomowie zaprojektowali już organizację ich gospodarstw, mającą zrealizować się w ciągu trzech lat, pytają: Co się teraz stanie z rozpoczętą pracą? — Biedają, że zostaną osmieszczeni w oczach najgorszego elementu wiejskiego, który, zerkając na wschód, wyśmiewa najlepsze poczynania miejscowe.

Sprawa jest rzeczywiście przykra i wymaga pozytywnego załatwienia, bez którego podważy się zaufanie do wszelkiej pracy gospodarczej na szereg lat.

Leon Weryha-Darowski.

Podbrodzie

— **PIERWSZA WIECZORNICA ODDZ. Z. S. W. PODBRODZIU.** 6 stycznia b. r. staraniem Oddziału Z. S. w Podbrodzu została urządzona pierwsza wieczornica Strzelecka. Bardzo skromną i małą świetlicę potrafili Strzelcy zamienić w śliczną i potulną gniazdko. O godz. 18-ej świetlica zapelniała się. Nastroj panował miły i serdeczny, o co usilnie się starali gospodarze. W dużej

Zima w Warszawie

Ślizgawka na jeziorze w ogrodzie Saskim.

JERZY MARJUSZ TAYLOR

41

Na Czerwonej Przełęczy

Ano była tych skarbów siła wielka. Dziesięć wozów, wyladowanych po brzegi złotym sprzętem, łańcuchami i ozdobami niewieściami, a samych złotych pierścieni było skrzyń czterdzieści. Osobno zaś, na wozie, wymoszczonym pięknie barwnym aksamitem, znajdowała się cudowna ikona Przenajświętszej Dziewicy, którą aż z Carogrodu przywiózł do Kijowa pobożny kupiec Pirchoszcza.

Tę to ikonę wyprosił sobie Roman od wielkiego kniazia kijowskiego, bo cudami słynęła, i trzymał ją zawsze przy sobie, oprawiawszy bogobojnie w ramę, z której aż kapłało złoto i drogie kamienie wielobarwne, odebrane Polowcom, Litwie, Dremeli i innym pohańcom w uczciwych bojach. Zabrał ją też na wyprawę łacką, a że zwykłym ludziom straż przy świętości powierzyć nie chciał, przeto zażądał od błahościwego ihumena monasteru Świętej Trójcy, aby przydał mu mnicha, ale takiego, co umiałby w razie potrzeby odprawić modły za spójność dusz poległych i kniaziami „Stawę” zaśpiewać i do pióra żeby był lekki.

— Co mi po kurhanie — mówił Roman. — Pogór ziemi zarosnięte trawą-kowylę, rozdeptają cię ciężkimi racicami tury stepowe. Miną lata i nie pozostanie po nim wspomnienia, jak nie zostało wspomnienia po kurhanie Rurykowym. Latopisa mi dajcie. Niech mnich uczony, który ze mną na wyprawę pojedzie, za-

bierze dużo czarnego inkaustu i karty z białej skóry oślej. Piór dostarczymy mu wbród sami, strzelając z łuku po szuwarach białe łabędzie. Niech pilnuje świętej ikony i pisze. Niech wieczni w swym latopisie wszystkie czyny przestępne Romana w wyprawie na łacki Kraków.

Jeden tylko był w całym monasterze taki mnich uczony — czerniec Swetozar. Ten dwójakie pismo znał. Greckie i-ruskie. On to przed laty spisywał kronikę panowania romanowego ojca, kniazia Mścistawa. Jego więc ihumen błahościwy przydał do boku Romanowi, aby opisał jego sławne zwycięstwo.

Bóg chciał inaczej. I czerniec Swetozar opisał samą śmierć i nielawę, a potem odwrót tej gąstki, co pozostała na prawym brzegu łackiej rzeki niedobrej Ci, widząc śmierć Romana i jego wojów, uszli w popłochu, lejąc gorzkie łzy. Uszli, aby te wielkie skarby, które mieli pod swoją opieką, nie dostały się w ręce pana wojewody sandomierskiego.

A Owulur — czarownik przekłęty był z nimi. Chcieli go zabić, bo widzieli w nim przyczynę nieszcześcia, ale chytry Polowczyk uszedł śmierci, powiedziawszy, że jego balwan kamienny ukazał mu się we śnie i nauczył, jaką mają iść drogą, aby uniknąć łackiego pościgu.

— Pójdziem — mówił chytry Polowczyk. — Pójdziem lasami w stronę Gór Uherskich. Nie pogoni tam za nami pan wojewoda sandomierski.

— A znasz ty drogę do Gór Uherskich, podlv planetnika? — pytała drużyna. — Jeśli powiedziesz nas na zgubę, jako powiodłes kniazia Romana — zgimiesz.

Mówili tak i błyskali mu pod nossem mieczami, a ówże niecnota wyl tylko swym wilczym śmiechem.

— Nie mi nie zrobicie — skrzeczał. — Nienawidzę was, jak nienawidziłem waszego kniazia, który zamordował mego dobrego władkę — chana Szerekana. Pomścitem jego krew. Oto za moją przyczyną zginął Roman-zabójca. Mówię to wam w oczy i nie boję się, bo wiem, że nie wyrzadzicie mi żadnej krzywdy. Wiedziecie, że ja sam tylko zdołam uchronić od rąk Lachów skarb waszego kniazia. Zabijecie mnie — przepadnie skarb, a waszemi kośćmi nakarmią się wilki i rysie.

Wiedział co gada bies połowiecki. Poradzili i kazali mu się wieść. Uprzedzili tylko, że za zdradę ubiją go na pal i spieką w wolnym ogniu. A on śmiał im się w oczy i wiodł. I trzeba przyznać, że wiodł dobrze. Już sześć razy zapadała noc, a nigdzie nie napotkali żadnego wroga, co dybałby na ich życie i na ten wieziony w dzisiejsiu wozach skarb kniazowski.

Jechali wciąż przez wielki bór, w którym dużo było wszelakiej zwierziny i wody do picia po lesnych źródlach. Zabiłal wreszcie przed nimi szeroki gości-niec, który kiedyś przed wiekami pono kazał bić Trajan — car rzymski, aby mieć dobrą drogę do miasa Bocz, które po łacinie nazywa się Vindobona. Traktem tym możnaby było dotrzeć i do Halicza, ale chytry Owulur otumaniał drużynę i kazał skręcić znowu w bór, ku Góróm Uherskim, a mówił, że niedaleko już mają do pewnej Czerwonej Przełęczy, gdzie będą mogli odpocząć choćby trzy dni bezpiecznie.

(D. c. n.)

Zułów

— **Przedstawienie świąteczne w Kole Mł. Wiejsk. im. Marsz. Józefa Piłsudskiego.** — 7 inicjalny Zarządu Koła przy czynnym udziale kierownika szkoły powszechnej w Zułowie, p. Romana Maszczyka odbyło się przedstawienie amatorskie we wsi Żukiszkach. Członkowie Sekcji Teatralnej Koła odegrali sztukę kolendową p. t. „Pod Pellejem i na dworze króla Heroda”, dn. 6 stycznia 1935 r. stanowiącą połączenie dwóch części szopki polskiej (1 i 3).

Nad program została odegrana krótka i wesoła krotuchwila w jednej odsłonie pomysłu członka Zarządu Koła Henryka Maszczyka p. t. — „Śmierć pijaka”, stanowiącą satyrę na pijaństwo.

Na przedstawieniu, w charakterze gości oficjalnego Koła Mł. Wiejsk. w Zułowie było nowo powstałe, dzięki stronom p. Hryniewicza, Koło Mł. Wiejsk. we wsi Balule, przedstawiciele którego w ilości 14 osób powitał w imieniu zułowskiego Koła Mł., jeden z członków Koła, dziękując za przybycie na przedstawienie i podkreślając znaczenie ruchu organizacyjnego na wsi.

Pomimo mrozów okoliczna ludność licznie stawiała się na przedstawienie i zabawę, która następnie się odbyła.

Cały czysty dochód przeznaczono na potrzeby Koła.

J. Zejmo.

Subwenja dla teatru grodzieńskiego

Wobec trudnych warunków, w jakich znajduje się Teatr Miejski w Grodnie pod dyrekcją p. Grodnickiego, Towarzystwo Przyjaciół Literatury i Sztuki czyniło starania o otrzymanie za pomoci z Warszawy

Obecnie Ministerstwo Oświaty nadesłało 500 zł. na ręce ówczesnej prezeski Towarzystwa p. O'Brien de Lacy Nadziel, jako jednorazową renumerację dla teatru. Są dane, że na wiosnę uda się jeszcze otrzymać pewną kwotę na ten cel.

KOREPETYCYJ, LEKCYJ

w zakresie od I-VIII klasy gimnazjum, ze wszystkich przedmiotów, (specjalność: polski, matematyka i fizyka) udziela były nauczyciel gimnazjum. Warunki skromne. Postępy w nauce i wyniki pod gwarancją. Łaskawe zgłoszenia: Wilno, ul. Królewska 7/2, m. 12.

KURJER SPORTOWY.

Wielkie zawody sportowe młodzieży szkolnej

Wczoraj rozpoczęły się w Wilnie dawno zapowiadane ogólnopolskie zawody sportowe młodzieży szkolnej przybyłej do Wilna z całej niemal Polski.

Reprezentowane są następujące okręgi: Warszawa, Kraków, Lwów, Poznań, Łuck, Lublin i Wilno. Brak więc jest Brześcia i Śląska. Trzeba wyrazić zdziwienie, że Śląsk mający wielkie aspiracje sportowe nie zgłosił swej drużyny do pierwszej imprezy sportowej młodzieży szkolnej.

Zawody poprzedzone zostały nabożeństwem w Ostrej Bramie odprawionym przez kapel. ks. **Alehimowicza**. Następnie młodzież zgromadziła się w Kuratorjum w sali Czartoryskich. Do zebranych przemówił p. Kur. **Szelągowski**, który podkreślił wielkie znaczenie sportu i zawodów sportowych młodzieży. Za wody te mają stać się punktem zwrotnym w sporcie młodzieży szkolnej.

Z Warszawy specjalnie na zawody te przyjechali: wizytator W. F. przy M. W. R. i O. S. p. **Błoński** i p. wizytatorka **Olszewska**.

Zawody rozpoczęły się w wspaniałych warunkach lodowych na ślizgawce Parku Sportowego, meczem **Lwów — Lublin 13:0 (4:0)**. Lwów był drużyną lepszą o całą klasę. Lwowianie grali lepiej technicznie. Zasłużyli zdecydowanie na pierwsze zwycięstwo. Lubliniacy prezentowali się słabo. Wystąpili na złych łyżwach, które były tepe, a co gorsza. Lublin grał bez strojów hokejowych. Najlepszy na boisku był Stupnicki, który strzelił 4 bramki, resztę zdobyli: Wawnikiewicz 3, Zgóralski 3, Smałowski 2 i Bobec z Jaciówem po jednej.

Łuck zremisował z Poznaniem 1:1. Na pierwsze wrażenie wydaje się, że jest to sensacja. Liczono się ogólnie ze zwycięstwem Poznania. Mecz mało ciekawy. Poziom techniczny słaby, ale gra ostra i ambitna. Wynik ustalono jeszcze przed przerwą. Bramki zdobyli Dalek dla Poznania i Kleczkowski dla Łucka.

Wieczorem rozegrano dalsze trzy mecze już przy świetle reflektorów.

Łuck sensacyjnie pokonał Warszawę 3:2 (1:1). Warszawa grała lepiej, była drużyną lepszą, ale miała pecha, walczyła bez szczęścia. Łuck wniósł do gry dużo ambicji sportowej, walcząc nadzwyczaj ofiarnie. Wynik jest wielką niespodzianką. Pierwszą bramkę zdobywa Warszawa, ale trzy następne padają ze strzałami Łucka. Dopiero w ostatnich minutach meczu Warszawa dochodzi do głosu, ustalając wynik 2:3 na swoją niekorzyść. Bramki zdobyli: Przysacki, Kolenka i Kudłowicz dla Łucka, a Dolecki (2) dla Warszawy.

Kraków — Lublin 35:0. Kraków gromi Lublin wynikiem dotąd jeszcze niespotykanym w kronikach hokejowych. Przypominają nam się wyniki autentycznych kanadyjskich. Lublin nie istniał na boisku. Łupem 35 bramek podzielili

Codziennie nowe uśmiechy fortuny

Stoma tysiącami złotych, które padły w drugim dniu ciągnięcia na Nr. 138.458, podzieliła się czterech funkcyjniejszych kolejni, zamieszkał w Stanisławowie. Wogóle kolejarze cieszą się względami Fortuny, która nie zapomina zresztą i o innych zawodach, darząc specjalną sympatią także wojskowych.

Trzeci dzień ciągnięcia przyniósł wiele nowych wygranych z 50.000 złotych na czele. Tą ostatnią sumą podzieliła się: dwie pracownice domowe, które kupiły jedną ewiartkę do spółki, robotnik, właściciel sklepu i urzędnik posiadający po jednej z pozostałych ewiartek.

Na fotografii uwidocznił się p. A. Bartman, właściciel firmy ekspedycyjnej w Warszawie, posiadacz jednej ewiartki losu Nr. 171.385, na który w dn. 4 b. m. padło 100.000 zł. Zazna czyć należy, że dwie ewiartki tego losu są zakwestjonowane, o czym już prasa donosiła. P. Bartman jako posiadacz ewiartki niezakwestjonowanej, mógł ją odrazu zrealizować i otrzymał już w Generalnej Dyrekcji swe 20.000 zł. P. Bartman gra na Loterii Państwowej od wielu lat. Dotychczas wygrywał tylko czasami drobne sumki, cierpliwie oczekiwał jednak na swą kolej i doczekał się nagrody.

Komu więc w tej loterii nie bardzo się powie dzie, powinien spróbować szczęścia w następnej, 32, a może i jego spotka nagroda za wytrwałość.

się: Burda — 9, Ritterman I — 7, Ritterman II — 5, Kamiński — 6, Bartel — 4, Neglicz — 2 i Grzywiński — 2. Kraków robi bardzo dobre wrażenie. Drużyna jest silna. Wyróżniają się: doskonały Burda i dobrzy bracia Rittermani.

Wilno — Poznań 4:1 (3:1). Wilnianie chociaż zwyciężyli, to jednak grali słabo, a częściowo nawet brutalnie, jak na mecz szkolny. Bardzo dobrze pracował atak na czele z Czasznickim. Obrona Sierdiukow — Lomowski jest bardzo silna. Mecz mało ciekawy, bo Poznań jest słabszą drużyną od Lwowa i Krakowa. Bramki zdobyli: Czasznicki — 2, Sierdiukow i Stankiewicz po jednej, a dla Poznania — Joachimek.

Dziś od godz. 10 dalszy ciąg turnieju. Grają następujące pary: Lwów — Wilno, Kraków — Poznań, Lublin — Warszawa, a po południu Kraków — Wilno, Poznań — Warszawa; Lublin — Łuck. Dziś mamy więc aż dwa bardzo ciekawe mecze reprezentacji wileńskich uczniów ze Lwowem i Krakowem.

W rozpoczętym konkursie szkolnej jazdy figurowej w pierwszym rzędzie wyróżniają się młodzi łyżwiarze Warszawy: Karczewska i Zawadzki. Dobrze zapowiadają się ponadto Sobota — Lwów, Reder i Mięśówna z Krakowa Nawrot z Lublina i inni.

Zawody narciarskie odbędą się w sobotę i niedzielę w Trokach.

Mróz nieco zelżał

Mimo, że mróz w ciągu dnia wczorajszego nieco zelżał zanotowano kilka dalszych wypadków odmrożeń. M. in. Pogotowie Ratunkowe udzieliło pomocy dwóm właścicielom, którzy odmrozili uszy i nos.

Wczoraj również zanotowano kilka wypadków oczadzenia naskutek nadmiernego napalenia pieców.

Wspólnymi siłami

Wszyscy wilmianie pośpieszą dziś na Pohulankę na przedstawienie zakupione przez Biały Krzyż na dochód tej instytucji. Tym razem wójscy i cywile wspólnymi siłami organizują widowisko, mające na celu zasilenie funduszu Białego Krzyża, będącego, jak wiemy stałą pomocą w garnizonach na polu oświaty i potrzeb kulturalnych naszej armji. Społeczeństwo należycie ocenia te wysiłki i niewątpliwie wesprze kasę B. K. Tem bardziej, że widowisko „Szalona dziewczyna” jest tak wesołe!

Rumuńska uroczystość święcenia wód

W Bukareszcie odbyła się przy udziale króla i liczego duchowieństwa tradycyjna uroczystość święcenia wód.

Na zdjęciu (wyżej) — król Karol dokonywa symbolicznego aktu wrzucenia krzyża do wody;

(na prawo) — moment uroczystości święcenia rzeki Dambownicy.

Węgla jest pod dostatkiem

Walka z nieuczciwymi praktykantami sprzedawców węgla

W Wilnie rozeszła się pogłoska, lansowana prawdopodobnie przez zainteresowane sfery sprzedawców, o rzekomym braku węgla. Niektórzy sprzedawcy detalnie wykorzystując koniunkturę podwyższyli ceny węgla o 20 groszy na pudzie.

Sprawą tą, jak się dowiadujemy, zainteresowało się Starostwo Grodzkie, które odbyło szereg konferencji z zainteresowanymi czynnikami. Ustalono, iż **węgla jest dostateczny zapas**. Władze kolejowe wyjaśniły równocześnie, że **dowód węgla jest najzupełniej normalny** i że transporty z węglem nadchodzą do Wilna bez najmniejszego nawet opóźnienia. Stwierdzono również, że

w tych dniach nadeszło do Wilna kilka większych transportów węgla.

W świetle tych faktów zarówno pogłoski o rzekomym braku węgla, jak i próby windowania cen są najzupełniej bezpodstawne. Władze administracyjne postanowiły w związku z tem **wzmocnić nadzór nad sprzedawcami węgla**, by nie dopuścić do zerwania przez nieuczciwych sprzedawców na biednej ludności, gdyż jest rzeczą ogólnie znaną, że tylko ludność uboga nabywa węgiel w mniejszych ilościach. **Przeciwko nieuczciwym sprzedawcom sporządzane są protokoły.**

Pociągnięci oni zostaną do surowej odpowiedzialności karnej.

Powrót młodzieży szkolnej z wakacji

Dla zapewnienia młodzieży szkolnej możliwie wygodnego powrotu z kolonji i kursów zimowych w dniach 12, 13 i 14 b. m. Ministerstwo Komunikacji wydało zarządzenie dyrekcjom kolejowym w Wilnie, Katowicach, Krakowie i Lwowie, aby zwrócono szczególną uwagę na sprawną i możliwie wygodną przejazd młodzieży szkolnej.

Ministerstwo Komunikacji zwróciło się do kierowników kolonji i kursów zimowych o podanie zawiadawcom najbliższych stacji kolejowych, w jakich dniach i którymi pociągami wyjadą większe grupy młodzieży szkolnej, aby umożliwić doczepienie do pociągów specjalnych wagonów lub też zabezpieczyć przejazd w normalnych składach pociągów.

Popyt na polskie skrzynki

Wprowadzona ostatnio niższa cła od przywozu pomarańcz spowodowała wzmogony popyt na polskie komplety skrzynkowe, w pierwszym rzędzie ze strony palestyńskich eksporterów owoców.

Należy zaznaczyć, że obecnie eksporterzy palestyńscy czynią starania o dalsze powiększenie kontyngentu przywozowego, co wpłynie na odrośnięcie wiodni wzrost zapotrzebowania na polskie komplety skrzynkowe w Palestynie.

Nowości wydawnicze

— **Wacław Schmidt. Prusy i Niemcy między Wschodem a Zachodem, Tom I. Paryż — Warszawa 1934.** Niezmiernie ciekawa książka. Autor za pomocą świetnych skrótów daje historję rozrostu Prus aż do ich hegemonji w Niemczech, oraz następnie historję wielkiej wojny, która przyniosła załamanie się tej hegemonji i planów niemieckich. Książka uwydatnia istotne podbudki polityki niemieckiej od XII wieku do r. 1918. Czyta się łatwo, gdyż napisana jest żywo i lakonicznie, jak artykuł publicystyczny, nie tracąc jednak bynajmniej z tego powodu na trwałość wartości. Tomu II-go oczekiwac będą ci, którzy czytali I-y z niecierpliwością.

PUNKTUALNOŚĆ.

— Punktualność jest moją zasadą! Jeśli nie mogę zapłacić w terminie, wolę wcale nie płacić. (Punch)

WĘGIEL pierwowzorządy Górnoląq. kon. „Progres” poleca
M. DEULL
WILNO, ul. Jagiellońska 3, telefon 8-11
Własna boeznica: ul. Kijowska 6, tel. 999

RADJO WILNO

PIĄTEK, dnia 11 stycznia 1935 r.

6.45: Pieśń; Muzyka; Gimnastyka; Dzień por. Chwilka pań domu; 7.40: Program dzienny; 7.50: Koncert reklamowy; 7.56: Gielda roln.; 11.57: Czas; 12.00: Hejnał; 12.03: Wiad. meteor.; 12.05: Przgl. prasy; 12.10: Muzyka lekka; 12.45: „Rtoby ty włóczkowe”; 13.00: Dzień. poł.; 13.05: D. c. koncertu; 15.30: Wiad. eksport.; 15.35: Códz. odc. pow.; 15.45: „Stary Wiedeń”; 16.45: Audycja dla chorych; 17.15: Brahms - Sonata fortep. f-moll op. 5 w wyk. J. Wagnera; 17.50: Audycja dla dzieci; 18.15: Utwory J. S. Bacha; 18.45: „Go spodarstwo łowieckie zimą”; 19.00: Recital śp. Wandy Wermińskiej; 19.20: Pogad. aktualna; 19.30: Muzyka jazzowa; 19.45: Progr. na sobotę; 19.50: Wiad. sport.; 20.05: Pogad. muzyczna; 20.15: Koncert symfoniczny z Filharm. Warsz.; Dzień wiecz.; Jak pracujemy w Polsce; D. c. koncertu; 22.30: Recytacje poezyj; 22.40: Wil. wiad. kolejowe; 22.50: Konc. rekl.; 23.00: Wiad. meteor.; 23.05: Muzyka taneczna.

SOBOTA, dnia 12 stycznia 1935 r.

7.40: Pieśń. Muzyka. Gimnastyka. Dzień. por. Chwilka pań domu. 7.40: Progr. dzienny. 7.50: Konc. rekl. 7.55: Gielda roln. 11.57: Czas. 12.00: Hejnał. 12.03: Wiad. meteor. 12.05: Przgl. prasy. 12.10: Muzyka lekka. 13.00: Dzień. poł. 13.05: Muzyka żydowska. 15.30: Wiad. eksport. 15.35: Códz. odc. pow. 15.45: Najnowsze nagrania. — 16.30: Wesoła audycja dla dzieci. 17.00: Koncert muzyki lekkiej. 17.50: „Jakie będą nasze dzieci”. 18.00: Przgl. prasy roln. kraj. i zagran. 18.10: Tygodnik litewski. 18.15: Recital organowy F. Nowowiejskiego. 18.45: „Serce przemawia” — report. z kliniki Un. Jag. 19.00: Koncert chóru „Litunia”. Kolędy. 19.20: „Dublany”. 19.30: Wesołe piosenki. 19.45: Progr. na niedzielę. 19.50: Wiad. sport. 20.00: „W rytmie tańców Europy”. 20.45: Dzień. wiecz. 20.55: Jak pracujemy w Polsce. 21.00: Koncert wieczorny z udział. Pantecha Władigerowa. 21.45: „Co myślicie o słuchowiskach”. 22.00: Konc. rekl. 22.15: Muzyka tan. 23.00: Wiad. meteor. 23.05: Łoza Szydereców. 23.35: Muzyka taneczna. 24.00: Muzyka taneczna z Londynu.

